

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΞ

Chouette Plastique No 25
Ευρεσιτεχνία 'Αρ. 33168/67

100

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΥΛΙΑΣ
4/ΘΕΣΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΧΡΥΣΟΚΕΛΛΑΡΙΑΣ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.
ΔΙΕΚΤ.

1. Έρεταζόμενος τόπος χρυσοκελλαριά

Έφαρξίας Παλίας

Νομού Μεσσηνίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2. Όνομα παλιών του όρεταζάντος καί ευρηγ-
ρώσαντος.

Έρμανουήλ ηΐχος

Διδάσκαλος - χρυσοκελλαριάς.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

16/
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΑΞΙΣ
Αριθ. Έρωτ. ΠΕΑ. II 74/1970

Α'
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Συν. 1969 / Μαρτίου 1970

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- β'. 1) Οί κάτοικοι ασχολούνται μόνον εις τήν γεωργίαν ή μόνον εις τήν κτηνοτροφίαν; ή συγχρόνως εις άμφοτέρας, δηλ. τήν γεωργίαν και τήν κτηνοτροφίαν; α.ς.χ.ο.λ.ι.ρ.υ.τ.α.ι. και. μ.ε.τ.α.ι.
δυσ. μ.ο.τ.ι. ε.ε.ν. τ.α. ε.ξ.α.ν.ο.φ.ε. η.ρ.α. μ.ο.ν.ο. μ.ε. κ.ν.ι.α.
δ.χ.έ.ι.α......
- 2) Οί τεχνίται (δηλ. οί βιοτέχναι) ασχολούνται έν παρέργω και εις τήν γεωργίαν; π.ο.υ. θ.ρ.ε.θ.κ.α.ν. ε.ε.χ.υ.τ.ε.δ. μ.α.ν.ο.ι. ι.ο.υ.ε.
κ.α.τ.ε.τ.α.σ.α.ν......
- γ'. 1) Εις τά μεγάλα κτήματα: τών γαιοκτημόνων (τσιφλικούχων), τών μοναστηρίων ποιοι ειργάζοντο εις αυτά; και ύπό ποίους όρους: ο.ι. τ.ε.σ.η.α.ν.α.ρ.α.ι. ο.ι. μ.ε.τ.ι.ν. φ.α.ρ.έ.λ.ι.α. τ.ο.υ.ς. τ.ο.υ.ς. χ.έ.γ.α.ν.
ν.α.ι. κ.ι.α. τ.ο.υ.φ.α.λ.έ.ι.
κ.α.ν.ο.ν.ί.τ.α.ν. ν.ά. π.λ.ω.ρ.ώ.β.ο.ν. μ.ν.ι.ά. δ.ε.κ.α.ρ.ι.ά. κ.η.δ.ο.ν.ε.ς. ά.η.ό.
τ.ό. κ.α.θ.έ.σ.τ.ο.υ.μ.α. κ.ό.τ.ι. ε.ξ.ά.γ.α.ν. ό.κ.ο.τ.ο.υ.ς. - ε.ε.ι.ς. τ.ε.χ.ο. 2
- 2) Πώς έκαλούντο ούτοι; (κολλήγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημασιακάτοροι κλπ.) ν.ο.ί. κ.ι.α. τ.ο.υ.φ.α.λ.έ.ι. Ποία ήτο ή κοινωνική των θέσις; ...
μ.η.ρ.έ. η. φ.τ.ο.χ.α.λ.ο.φ.ι.ά. τ.ά. ν.ο.ί. κ.ι.α. τ.ε......
- 3) Ποία ήτο ή άμοιβή των; (εις είδος ή εις χρήμα) ε.ε.λ.έ.ε.σ.τ.α.ν.
Δ.Η.Μ.Ι.Α ΔΟΧΗΝ
- 4) Έχρησιμοποιούντο και εργατάι; εποχικώς, δηλ. διά τό θέρισμα, τό άλώνισμα, τόν πρυγιήτόν ή δι' όλον τόν χρόνον; 'Από ποϋ προήρχοντο οϋτοι; ήσαν άνδρες μόνον ή και γυναίκες; ποίαν άμοιβήν έλάμβανον; ήμερομίσθιον εις χρήμα ή εις είδος; ...
μ.η.α. Δ.α.ν.ε.ι.κ.α.ρ.ί.ε.ς. π.ά.ρ.ν.α.ν. κ.α.ί. κ.ά.ν.α.ν. ο.ε.λ.ε.ε.τ.ι.ς.
ε.λ.ε.έ.ε.σ......
- 5) Έχρησιμοποιούντο και δούλοι (ύπηρέται) ή δούλαι; 'Εάν ναι, από ποίους τόπους προήρχοντο; α.ι. ε.ι......
- 6) α) Οί νέοι και αί νέαι τοϋ τόπου ποϋ επήγαιναν δι' άνεύρεσιν έργασίας; κ.ε.τ.ν.τ.α. κ.τ.α. χ.ρ.ά.ν.ι.α. ε.ι.χ.α.φ.ε. φ.τ.ώ.χ.ε.ι.α.
ο.ι. ν.ο.ί. δ.ο.ύ.λ.ε.υ.α.ν. σ.τ.ά. χ.ά.ρ.α.κ.ο.π.ι.α.ί.η.κ.α. κ.τ.ή.μ.α.τ.α.
σ.τ.ά. ε.ύ.ζ.ι.α. τ.ο.υ. μ.η.δ.ί.ο.υ......
- β) 'Επήγαιναν εποχικώς: ως εργατάι. μ.ο.υ. ή ως τεχνίται κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφείς (μπογιατζήδες), πραματευτάδες (έμποροι) κλπ.; τ.ε.ο.υ......

- δ'. 1) Πῶς ἐλιπαίνοντο παλαιότερον τὰ χωράφια: με ζωϊκὴν κόπρον (βοῶν, αἰγοπροβάτων κλπ.), φυτικὴν (με καύσιν: α) τῆς καλαμῖδας μετὰ τὸν θερισμόν, β) τῶν θάμνων κλπ.) ἢ με κάλυψιν (παράχωμα) χλόης (τριφυλλιοῦ, λαθουριοῦ κλπ.) δι' ὀργώματος;

Τὰ χωράφια με κοπριά πάλαι παρ' ἡμῶν ἀπ' τὰ ζωντανὰ ραδ.

- 2) Πότε ἐγίνε τὸ πρῶτον χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὸν τόπον σας; Αὐθιμα... Γα... Νιακόσια... Ζωντα φ.τά. - (1939) -

- ε'. Ἀπὸ πότε χρησιμοποιοῦνται: τὸ σιδηροῦν ἄροτρον καὶ αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἰς τὸν τόπον σας; Πρῶτ. Τ.α. Νιακόσια Πενήντα δὲν εἶχε διὰ τὴν ἀνάγκην τὸν σιδηροῦν ἄροτρον -

- 1) Σιδηροῦν ἄροτρον (τύποι αὐτοῦ, δηλ. μονόφτερο, δίφτερο κλπ.).

Εἰς ποῖα κτήματα ἐχρησιμοποιεῖτο (ἢ χρησιμοποιεῖται) καθεὺς τύπος; Ποῖος κατεσκεύαζε τὸ ἄροτρον τοῦτο ἢ ἀπὸ ποῦ ἐγίνετο ἡ προμήθεια αὐτοῦ; Τ.α. Μαν. φ.τά. Κανέρε. Τ.α. Ε.Χ.Ι.Ε.Α. Τ.α.

σταγινέ. με τὸ δίφτερο τὸ πλαγ. καὶ τὰλλα χωράφια.

Παραθέσατε σχεδιαγράφημα (ἢ φωτογραφίαν) ἐκάστου τύπου σιδηροῦ ἄροτρον με τὰς ἀντιστοίχους ὀνομασίας τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὡς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου. Φωτογραφία εἰς.

- 1..... 4..... 7..... 10... 3η...
2..... 5..... 8.....
3..... 6..... 9.....

- 2) Τρακτέρ (ἀπὸ πότε εἶναι ἐν χρήσει); Τ.α. Κοντά. Νιακόσια 1939 -

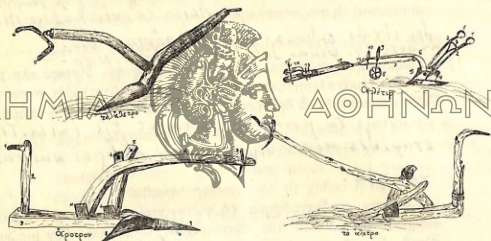
- 3) Μηχανὴ θερισμοῦ ἐνμπορεῖ νὰ περάσῃς ἐδῶ κέτοια μηχανή, ἔχουρ παλιόπλευρες.

4) Μηχανή δεσίματος τῶν σταχύων (δεματιῶν). *Ν.Τ.6.0.5.1.*

5) Μηχανή ἄλωνιςμοῦ *Πό. 10. νιακόβια. ξήντα. (1960). :-*

στ'. 1) Τὸ ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατασκευάζει (ἢ κατασκευάζει) τὸ παλαιὸν ξύλινον ἄροτρον *αὐ. λ. ο. ι. κατασιάνεται...*
ἀ. ν. α. σ. ἀρ' τὸν ἄλλακ... μάθ. α. ν. νήν. δουλειά.
φ. τ. οὔ. ν. γ. ν. ἐράκι...

2) Ποία ἦτο ἡ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἀρότρου εἰς τὸν τόπον σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) εἰς τὸ χρησιμοποιούμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκονιζόμενα ἐνταῦθα ;

3) Ἰχνογραφήσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾷται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἐν χρήσει ὀνόματα τῶν διαφορῶν μερῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. *Φωτογραφία ἀρότρου εἰς τὸν τερροῦ 4 γ*

1. <i>χερ. α. λ. ι.</i>	6. <i>ἐταβάρι</i>	11.
2. <i>?</i>	7. <i>κλειδί</i>	12.
3. <i>Ἀχειροφ. οὐ. α.</i>	8. <i>φ. τέρα</i>	13.
4. <i>ἐπαυ</i>	9. <i>ἐ. ν. ι.</i>	14.
5. <i>?</i>	10.	15.

(¹) Ἐὰν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

4) **Τὸ ὕνι.** Τὸ ὕνι τοῦ ξυλίνου ἀρότρου ἦτο (ἢ εἶναι) μιᾶς μορφῆς διὰ τὴν ἀροτρίασιν ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν χωραφιδῶν· δηλ. τῶν χωματερῶν (λιβάδια, κῆποι) καὶ τῶν πετρωδῶν. – Ἰχνογραφῆσατε ἢ φωτογραφῆσατε τὸ ἐν χρήσει ὕνι (ἢ τὰ ἐν χρήσει, ἐὰν εἶναι διαφόρων τύπων) καὶ σημειώσατε τὴν χρῆσιν ἐκάστου.

Φωτογραφία Γεραδίου βελ. 6γ.

ບໍ່ມີ

5) Ποιον τὸ σχῆμα τῆς σπάθης τοῦ ἀσπίου; Καμπυλωτή
Μπαγιόνη ἀπὸ βιερκό. Σταπύρα β. τ. ρουράνια.

6) Ἦτο (ἢ εἶναι) κατεσκευασμένη ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου ; *τῆς κόβαξε.*

7) Ἐργαλεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου
(π.χ. σκεπάρι, πριόνι, ἀρίδι, ἀρνάρι, ξυλοφάι κλπ.).....

ΤΡΙΒΕΤΙ. ΓΗΙΛΑ. ΟΤΙΧ. ΟΚΕΣ. ΑΡΝΑ. ΑΡΝΑΡΙ.

...πριόνι... κεφαλή (δεν υπάρχει το
υπόκει γραφή)

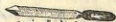
πρόλονι

ஆரம்பம்

— 5 —
Φωτογραφία
εἰς τὴν γενίδα 87
τοῦ παπιδίου.

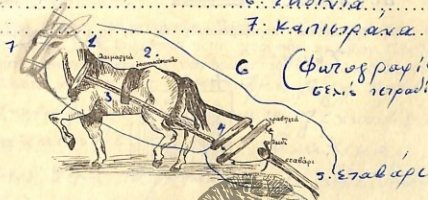
φωτογραφία εἰς

ῥινι ἢ ξυλοφαί (ἀρνάφι)

Τὴν βεχίδαν τὴν
τοῦ τετραδίου.

3. Κονταρφια - ριζοβιάς αρσ
6. Σκουρία
7. Καπνιστάνα

6 (φωτογραφία
γεν. ιερ. 13)

α) Περίσ ὥρῳ γινώσκω παλαιότερον (ἢ σήμεραν): 1) ἄνδρας (ἢ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος). 2) γυναῖκα. 3) ὑπηρετῆς. Σημειώσατε ποῖα ἢ συνήθεια εἰς τὸν τόπον σας ὁ ἀντρα διεπι.θα εἶχαρε ἄστοχιά ἐπὶν.καρπύ.....

[illegible]

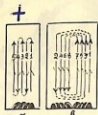
3) Πῶς κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ ζευγμένα ζῷα (ἢ τὸ ζῶον) κατὰ τὸ ὄργανον· μὲ σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἅκρα ἔχουν δεθῇ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζώων ἢ ἄλλως; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία).
 μέ.τριχιά.φύ.ή.έ.να.β.έν.υ.στ.α.ζ.σι.εί.π.α.τ.ε.υ.
 ή.ἀ.πό.τύ.κ.κα.πι.ε.φ.ρα.να.ή.φ.ια.λλ.γ.ά.κρ.γ.δ.εν.έ.ται
 ὅτ'ό.χε.ρού.χι. -7- τα.λε.τρι.ου.-

- 4) Σχεδιάσατε πώς ἐγίνετο παλαιότερον (ἐπίσης πώς γίνεται σήμερον) τὸ ὄργωμα. Ὁργώνεται τὸ χωράφι μὲ ἀνοιγομένας αὐλακας (αὐλακιές) κατ'εὐθείαν γραμμὴν, ὡς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα(α);

Πᾶνε μὴν ἀεθέε κ' ὑφίχουφε πίβω. ἐγγύ' ἴδ' α
αὐλακιά.....

ἢ ὀργώνεται περιφερειακῶς ὡς εἰς τὸ σχεδιάγραμμα (β) ;

..... Τ. β. οὐ'.....

Σημειώσατε μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὀργωμάτων τούτων (α, β) εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον σας. Ἐάν ὑπάρχη ἄλλος τις τρόπος ὀργώματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορά καὶ τὸ ὄργωμα τοῦ ἀγροῦ ἐγίνετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λωρίδας (δηλ. σπορές ἢ σποριές, γτάμιες, σιασιές, μεσδράδες κ.λ.π.) ; Τραβάρι ἐπορχίεσκαί μετὰ τις...
ἐπύρνουφε, τις χιπαρίζουφε καὶ ἑτέρω...
ἀρχινά τὰ ὄργωμα.....

Πῶς ἐχωρίζετο ἡ λωρίς (ἢ σποριά) ; μὲ αὐλακίαν ; Ν. α. λ.

ἤ μετὰ γό, ἴβια ἐπορχία ἴβια καὶ καταλαβ...
νει.

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορά τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον μὲ σκαπάνην, δηλ. νὰ μὴ χρησιμοποιῆται ἄροτρον ; ἔ. τ. α. χαλ. κ. ω. τ. α. καὶ ἑ. τ. α. πολλοί...
πλαγιαστά.....

- 7) Ποιοὶ τρόποι ἢ εἶδη ὀργώματος (ἀροτριάσεως) ἦσαν ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δηλ. ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων μὲ τὸ ὄνι : καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ κλπ.
ἔ. τ. α. πλαγιαστά, τὸ ἐνὶ παρὶ. Πλάγια ἔ. τ. α.
χωράρια ποῦ εἶναι λάκα, πάει ἴβια.....

Εἰς ποῖα ὀργώματα (σποράς) γίνεται χρῆσις τῶν τρόπων τούτων ἢ ἄλλων. Ξεῖ... ἀναχίμα... καὶ διβόλιμα...

γ) Ἀροτριάσεις (ὀργώματα) τοῦ ἀγροῦ πρὸ τῆς σποράς :

1) Διὰ τὴν σπορὰν δημητριακῶν. Πόσα ὀργώματα ἐγίνοντο (ἢ γίνονται) καὶ πότε, δηλ. κατὰ ποίαν χρονικὴν περίοδον. Πῶς λέγονται (ὀνοματολογία) τὰ ὀργώματα αὐτά π.χ. καλλουργία, διβόλισμα, γύρισμα κλπ. Αὐτὸ... ἤμα... ρίψε... καὶ καὶ χυτούρα μετὰ τοῦ Ἀύγουστο, γέχνουμε καὶ ἀναχάινουμε. τὸ λέγε ἀναχίμα... ὅμοιος θελεῖ τὸ ζαναμάνει. τὸ λέγε διβόλιμα.

2) Διὰ τὸ φύτευμα κηπευτικῶν. (Ἀπαντήσατε ὁμοίως, ὡς ἀνωτέρω)

Ἄρα ἔχουμε τόπους γιὰ κήπους. ὅλα ἐν αἰ

ἔχει... ὅσο νὰ ἡγλιώτῃ νὰς τασταὺς (ὄνος). - τὸ διατρεῖ ὁ μαδίκας μόνος τοῦ ὄντας ἐρέψ...

3) Ἐπὶ πόσα ἔτη δέον νὰ ἀφεθῇ ἄσπαρτον τὸ χωράφι, δηλ. εἰς ἀγρο-
νάπαισιν, διὰ νὰ σπαρθῇ κατόπιν σιτάρι ἢ ἄλλο δημητριακόν....

γιά... χρόνια πολλοὶ γάβερναν κάθε χρόνο, διότι δὲν εἶχαν ποῦ νὰ σπείρουν.

4) Πόσα ὀργώματα γίνονται διὰ κάθε εἶδος καλλιέργειας (σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, ψυχανθῶν, κηπευτικῶν εἰδῶν κλπ.) καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν; Γιὰ σιτάρι 2. Γιὰ κούκλα 3. γιὰ ἀνθοει.

5) Ποῖα ἐργαλεῖα ἢ σκεύη χρησιμοποιοῦνται: α) κατὰ τὴν σπορὰν δύο βολές
π.χ. τὸ δισάκι εἰς αὐτὸ περιέχεται ὁ σπόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενος διασκορπίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους; μετὰ φ. τοῦ ν. το

λέγε... βακκούλι ἢ ντορβά. εἶχατε καὶ τὸν γίχλο πού ρίχνατε τὸ λίπασμα.

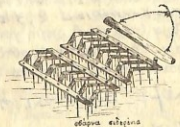
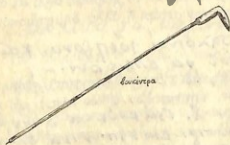
β) Μὲ ποῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα (ἢ τυχόν ἄλλα μέσα): 1) καθαρίζονται: τὸ ποδάρι, τὰ φτερά (παρούτια) κ.ἄ. καὶ τὸ ὑνὶ κατὰ τὴν ἀροτρίαν (ὀργωμα, ἀλέτρισμα, κάμωμα κλπ.) ἀπὸ τὸ χῶ-

φωτογραφία... Ειδ. τηράδων... ειδίς... τ.6.)

2) Γίνεται μετά το όργωμα ίσποδάωσις του χωραφιού (σβάρνισμα, διβόλισμα); Ταῦταί. αἱ. τόποι. θένον. ἔ. Γκάψι-
μο. σέ. πίνω. δίοτε. βράζει. χορτάρι. τό γέννημα.

3) 'Η σκαφή μερών του άγρου που δέν έχουν όργωθῆ (μέ σκαλίδα, τσαπί κ. ά.); Νά γίνῃ εἰς τήν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1-3) ἐρωτημάτων περιγραφή ἐκάστου ἐν χρίσει ἐργαλείου καί νά παρατεθοῦν σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχεδιάσματα τινῶν ἐκ τούτων).

φωτογραφία επί βελίαν 15.7.2007

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ κή-
που· π.χ. ὁ κασμάς, ἡ τσάπα κ.ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν.

ἐκάστου καὶ παραθέσατε ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν) *ἤξεῖνα*
Ξενάρι, σκαλιστήρι.

(*Φωτογραφία: χειρὶς πετραίου 2ου*)

- 6) Ποῖα πρόσωπα βοηθοῦν τὸν ζευγολάτην (ἢ ζευγάν) εἰς τὸ ὄργωμα καὶ πῶς καλοῦνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι ποῦ ἐκτελοῦν
τὰ παιδιά του, ἢ γυναῖκα του, οἱ ξονεῖς
του. τὸν ξένε. σκαφτιάδες.

- 7) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τὴν σπορὰν ὅσπρου. Πῶς ἐγίνετο ἡ σπορά καὶ ἡ καλλιέργεια ἐκάστου εἶδους. *Δεν... βαυπά, μέτε δεν, ἐκράφε, τσάπουε για*
φτοῦνα, φασούλια, θανάμε, βτα, πρε-βολια
μέ, τὰ χέρσι. ἀναδύ, ἀναίμαρ μέ, τὸ δάχτυλο
μία τρούπα καὶ τὸ μπηχάει μέτα.

- 8) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τροφὰς τῶν ζώων π.χ. ρόβη, σανόν, τριφύλλι κ.ἄ. *ἔδεα, ἐπέρκαυφε*
βταρι, ἐπέρκαυφε, κιαπό, φτοῦνα.

- 9) Πῶς ἐγίνετο πρὸ τοῦ 1920 (ἢ σήμερον) ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων· ἐσπέρνοντο ἢ ἐφυτεύοντο εἰς σπλάκια ἢ, πρασιῆς (βραγιῆς) καὶ ἄλλως. *Κέτσι ο. πρᾶα. δεν ντο. ξεραφε, να*
τὰ φλέφουφε. τὴν μ. παίρκαφε. ἀπὸ τὸ Νηεῖ.
Τὸ νιακόγια εἰράντα πέντε πρωτοβακαρε
Β. ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΠΑΤΑΚΑ. —

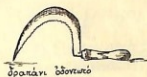
α. Ἔργαλεῖα θερισμοῦ.

Ε.Γ. καὶ διὰ τὴν πατάτα εἰς τὴν χειρὶδα
τοῦ πετραίου 2ου

- 1) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον ἐθερίζοντο παλαιότερον τὰ δημητριακά. (Παραθέσατε τὸ ὄνομα καὶ ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ)

π.χ. με τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.) μή... τὸ δρεπάνι
θερίζαμε καὶ θερίζουμε. κόμα...

(Φωτογραφία δρεπανιῶν εἰς τετραδίου
βελίς 21γ). —

Ἐάν ᾤσαν (ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει) διαφόρων εἰδῶν δρεπάνια ἢ ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ σχεδιάσετε τὰ ἐργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΧΗΝΩΝ

- 2) Μὲ δρέπανα ἢ μὲ ποῖα ἄλλα ἐργαλεῖα (π.χ. κόσες) ἐθερίζοντο
(ἢ θερίζονται) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφὴν τῶν
ζώων (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα). μή. κό. 66ε8.

(Φωτογραφία κόσας
εἰς εἰκίδα τετραδίου
22α). —

- 3) Ἡ λεπίς (δηλ. ἡ κόψη) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἐργαλείου ἦτο ὁμαλὴ ἢ ὀδοντωτή; (Σχεδιάσατε αὐτήν).

Εἶχε ὀντῖα γιὰ νὰ κόβῃ.

- 4) Πῶς ἦτο κατεσκευασμένη ἡ χειρολαβή του; (Σχεδιάσατε ἢ φωτογραφήσατε αὐτήν). Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς πῶς ἐλέγετο;

τὸ εἰδέρο τὸ λῆξε... στεφάνι...
ἦταν ἀπὸ ξύλου τὸ χερούλι του.

5) Ποῖος κατεσκεύαζεν αὐτὰ τὰ θεριστικά ἐργαλεῖα· (π.χ. τὰ δρεπάνια κ.ἄ.) *Τ.α. ψ.ω.ν.ι.γ.α.φ.ε. ἀγ.ά. τ.ου.δ. φ.μ.ρ.του.δ.*

6) Ἦτο παλαιότερον (ἢ εἶναι ἀκόμη) ἐν χρήσει καὶ ὁ θερισμὸς μὲ τὰς χεῖρας, δηλ. δι' ἐκρίζωσέως καὶ ὄχι διὰ κοπῆς τῶν δημητριακῶν ἢ ὀσπρίων (π.χ. τῆς κριθῆς, τῶν ρεβιθῶν) ἢ τροφῶν, τῶν ζώων (τῆς ρόβης κλπ.) *Τ.ο.β.ι.τ.α.ρ.ι. Τ.ο.κ.ο.β.α.φ.ε. φ.ε. Τ.ο.φ.ρ.ε.π.ά.ν.ι. Τ.ά.ρ.ε.β.ί.θ.ι.α. Τ.ῆ.ν.ρ.ό.β.η. Τ.ά.κ.ά.ν.α.μ.ε. θ.φ.α.λ.τ.ά. ἢ φ.ε.κ.ο.λ.ω.τ.ά. ἔ.τ.ο.ι. τ.ο.λ.ε.μ.ε. μ.ε.ῖ.ς.*

β. Θερισμὸς τῶν δημητριακῶν.

1) Εἰς ποῖον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) μὲ τὸ δρεπάνι ἢ ἄλλο κοπτερόν μέσον ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλις κλπ. *Ἀ.ν. τ.ο. χ.ω.ρ.α.φ.ι. ἦ.τ.ά.ν.ε. φ.τ.ω.χ.ά. καί. δ.ε.ν. τ.ο.π.ί.τ.α.φ.ε. τ.ά.κ.ό.β.α.φ.ε. κ.α.ν.α. π.α.χ.ά.φ.α. π.ά.ν.ω. π.ι.τ.ῆ. ὅ.γ.*

2) Οἱ στάχυες ποῦ ἔμεναν (ἢ μένουσι) εἰς τὸ χωράφι μαζί με τὴν ρίζαν μετὰ τὸν θερισμὸν πῶς ἐλέγοντο (ἢ πῶς λέγονται). *Τ.α. χ.ε.ρ.ι.α.φ.ε. π.α.ρ.α.λ.ο.υ.λ.ι.α. π. ἀ.π.ρ.ο.μ.α.*

3) Ποῦ ἀκολουθοῦν τοὺς θεριστὰς ἄλλα πρόσωπα (γυναῖκες ἢ παιδιὰ), τὰ ὅποια παραλαμβάνουν ἀπ' αὐτοὺς τὰ δράγματα (δραχμῆς, πιάσματα, χεριές, χερόβολα) τῶν σταχυῶν καὶ τὰ τακτοποιοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μήπως οἱ ἴδιοι οἱ θερισταὶ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ δράγματα ; *Ὁ.ν.τ.α.δ. κ.ό.β.η. μ.ν.ι.ά. χ.ε.ρ.ι.ά. ὁ.ἴ.δ.ι.ο.ς. τ.ῆ.ν. β.ά.ν.η. κ.α.τ.ο.ν.*

4) Πῶς τοποθετοῦνται τὰ δράγματα (οἱ χεριές) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ ὁμοῦ ; Πόσα ; Μήπως τοποθετεῖται ἕκαστον δράγμα (πιάσμα τῆς χειρὸς) χωριστὰ ; Ὅπου τοποθετοῦνται πολλὰ μαζί, αἱ κεφαλὰὶ τῶν σταχυῶν εὐρίσκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἢ διασταυρῶνονται. (Περιγράψατε λεπτομερῶς) *Δ.κ.α. τ.ρ.ε.ῖ.ς. χ.ε.ρ.ι.ε.ς. τ.ί.ς. β.α.ν.ο.υ.κ.ε. μ.α.τ.ί. Ὁ.π.ο.υ.κ.υ.τ.τ.ά.ν.ε. τ.ά. β.τ.ά.χ.ν.α. τ.ῆ.ς. μ.ν.ι.ᾶ.ς. χ.ε.ρ.ι.ᾶ.ς. γ.λ.έ.π.ο.υ.ν. καί. τ.ῶ.ν. ἄ.λ.λ.ω.ν.*

5) Πῶς λέγονται τὰ τοποθετούμενα μαζί, δράγματα ; Πολλαχοῦ κα-
λοῦνται ἀγκαλιές. Τὰ χεῖρ. χειραβόλα.....

γ. Οἱ θερισταί.

- 1) Ποιοὶ θερίζουν : ἄνδρες καὶ γυναῖκες ; Ὑπῆρχον (ἡ ὑπάρχουν)
θερισταί, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ὡς ἐπαγγελματίαι δι' αὐτὸν τὸν
σκοπὸν ἀπὸ ἄλλων τόπων καὶ ποῖον ;

Ἐνῶ ρεῖς θερίζουτε γυναῖκες κιάντρε

Κάνουτε δανεικαριες πού χεῖρ

ἐκείρα στοὶ πῆτροι, ἀφῆλο στοὶ δικό μου.

- 2) Πῶς ἡμεῖοντο οὗτοι με ἡμερομίσθιον (μεροκαμὰ) ἢ κατ'
ἀποκοπὴν (ἐκκοπῆς). Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή· εἰς χρήμα ἢ εἰς
εἶδος ; Τὸ ἡμερομίσθιον ἦτο μετὰ παροχῆς φαγητοῦ ἢ ἄνευ
φαγητοῦ ; (Παραθέσατε μετὰ τὰς πληροφορίας καὶ τὴν σχετικὴν
εἰς τὸν τόπον σας ὀνοματολογίαν).....

Δανεικαρία Κάναφε ματζερούφαται

Κάνα τριάρε κολένεις καὶ τὰ

παίρνουτε... μπάλα οὔλα τὰ δικά μου

πάλανε τὸ τραγῶνι σύλνεφο...

- 3) Οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες ἔφερον τι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς προφύ-
λαξιν, ἰδίᾳ τῆς ἀριστερᾶς, κατὰ τὸν θερισμόν ; Ἐπίσης κατὰ
τὴν ἑναρξιν τῆς ἐργασίας τὴν πρώτην ἡμέραν περιεβάλ-
λοντό τι εἰς τὴν μέσην τοῦ σώματος διὰ νὰ, μὴ αἰσθάνωνται
κόπωσιν (δηλ. νὰ μὴ πονῇ ἡ μέση των) ; Λεβανέ ο.ε. πὰ

λπί. πὺς ἄντας ξεσταχοῦσαν τὰ εἰτάρια

κόβαν νὰ... ἄταχν... καὶ τὸ βάναν

ἐπὶ μέσῳ τοῦς νὰ μὴν τανδ. Πανάγ, ἄντα

θά... μπῶνι στὸ θερό... ἀνταῖ... μιά...

βτιρούλα τὸ 14 - θάνανε, ὕτερνα

τόβασαν. οἱ γυναῖκες βάσανε στὰ

χέρδια πατσιαβούργια νὰ μὴν τρυπῶ

- 4) Ἐδίδετο (ἢ δίδεται) προσοχή ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ θερισμός; Βε-βια-μερα τρίτη δὲν ἀρχίνασαν ποτε τὸ θερό.
ἀντ' ἧς εἶχατε, γιὰ κακὴν μέρα. ἦταν κρουνοῦσα.
μας. Πῦραν τὴν μ. πολί. γιὰ τὰς τοῖς, ...
κι' ἂν ἀρχίζαν τρίτῃ ἐπρεπεῖν ἀκόψουν λό τὴν πρώτῃ
- 5) Ἐτραγουδοῦσαν (ἢ τραγουδοῦν) κατὰ τὸν θερισμὸν σχετικὰ τραγούδια; Καταγράψατε αὐτά.
μέρα... γιὰ ὄρκο. -

.....
Τραγούδια διὰ τὸν θερό: Σελίς, ...

- 6) Ποῦ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ, προτοῦ τελειώσουν, ἀφήνουν εἰς τὸ χωράφι ἓνα μέρος αὐτοῦ ἀθήριστον. Τί κάμνουν τοὺς στάχυν ποὺ μένουν ἀθήριστοι; (Εἰς τινὰς τόπους θερίζουν τὸ μέρος αὐτὸ σταυροειδῶς καὶ με τοὺς ἀποκοπέντας στάχυν πλέκουν σταυρὸν ἢ ψάλλν τὴν ὁποίαν τοποθετοῦν εἰς τὸ εἰκονοστάσι κλπ.).

Περιγράψατε λεπτομερῶς ὅπου ὑπάρχει σχετικὸν ἥθος ἢ ἔθιμον ἡμεῶν κατὰ τὴν ἀθήριστον. ἡ πο. στο. τέλο. 5,

κόβουν τὰ σταυρο. τὸ θερί. τὸν σταυρωτὰ ἀπὸ

ἀνατολὰς ἐπὶ δύσιν καὶ νότια, ἐπὶ βορρην.

φταχνοὺν σταυρὸ καὶ τὸν δύνουν ἐνὰ μικρὸ παι-

δι νὰ τὸν πάλ. ἐπὶ τὴν γιὰ νὰ τὸν θάλλ.

ἐπὶ τὸ κόνιβα. ἡ γιὰ θὰ τὸ φιλέψ. τὰ παιδι

ἐνὰ τάλαρο. αὐτὸ θὰ τὸν θάλλ ἐπὶ κόνιβα.

δ. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα) τῶν σταχύων. (φωτογραφία σταυροῦ
σελ. τετρατίου 50). -

- 1) Πότε ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα, ἤτοι τὸ δέσιμον, τῶν θερισμένων σταχύων. Ποίαν ἡμέραν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θερισμὸν; Τὸ ἐσπέρας ἢ μήπως ἐπρεπε νὰ μείνουν οἱ στάχυες εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ξήρανσιν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον; ὄντας θερίζαν,
τότε δὲν ἀν. κιολας. τότε δὲν ἀν. γιὰ νὰ τὰ...
σκορπίψ. δ. ἀφ' ἑσπ. καὶ γιὰ νὰ βοσκήσ. βουν
ταῖ. γὰ καὶ ταῖς ἀρτέ. ν. α. τοὺς, ...

- 2) Πῶς ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχους καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὡς χειριές, ἀγκαλιές ; Πῶς ἐδέοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδεῖς θάμνους, π.χ. βροῦλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν.....

Κεῖός. πρὸ. τὸ. δένε. ἔ. παρνε. ψηλά. σταχυο.
 Τά. δένε. σταχυ. φέ. σταχυ. κα. θά. φε. χάρ. φου. καί.
 ἔ. βα. νε. πολλε. χερ. ρι. ε. ἀ. γ. α. ν. ἔ. παρ. ν. ἔ. π. ι. α. ν.
 τὸ. δένε. τὰ. δένε. τὸ. χέρ. ρι. ε. καί. τὸ. ν. ε. κό. φ. π.
 "Ο. η. ν. ἦ. ταν. ἀ. τ. ο. χ. ο. τ. ο. γέν. ν. ρ. α. τὸ. δένε. φ. ε.
 τ. ο. ῥ. ε. δ. ὃ. μ. ε. δ. τ. α. ρ. ε. ἄ. ν. τ. ο. μ. ι. κ. ὃ. τ. α. ν. ε. στα.
 π. λε. ῥ. ὡ. ρ. α. τ. α. τ. ο. ν. ε. στα. ρ. ε. δέν. ἦ. ταν. ε.
 με. π. ο. υ. ε. τ. ο. ν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

- 3) Τὰ δεμάτια μετὰ τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ συνεκεντρώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θερισμένου ἀγροῦ ; Πόσα δεμάτια συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο ;.....

Τὰ. δέ. μα. τ. ι. α. δένε. ταν. ὅ. ρ. ο. ι. α. δένε. ταν.
 ὅ. ρ. ι. α. ν. ε. κα. λα. φ. ν. ι. α. τὸ. φ. α. ρ. ε. τ. ο. ν. ε. ρ. ο. ῥ. ο. ῦ.
 τὰ. θά. ν. α. ν. π. λ. α. ρ. ι. κ. ἰ. α. χάρ. φ. ο. κα. ρ. ν. ι. α. ὅ. χ. τ. α.
 ρ. ρ. ι. α. μ. α. ρ. ι. ε.

ε. Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

- 1) Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ; Ἐδῶ ἀρχινῶ. φε. τὸ. ν. ι. α. κό. δ. ι. α. γ. η. ν. ἦ. ταν. ε. να. φ. ι. ε. ρ. ο. φ. ε. πα. τ. ἰ. α. κ. α.

Πότε γίνεται ή σπορά ή τὸ φύτευμα αὐτῆς. Δέν. ἔχουφε ντόγ ο
 για. πο.λ.ν. γραφα. Για τὴν γραφ. περὶ αὐτοῦ βανι δ. κώδωνας.
 Βγάνουφε φ.ο.υ.β.ε.β.ε. τὸ ξυμφ. καὶ τὴν βανοφε φ.ε.α
 μινια-μινια.τ.ν. εἶναι φ.ε.α.τ.ν. γ.ν.κ.ο.β.ο.φ.ε. σ.τ.α.δ.υ.ό. -

- 2) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ ἐξαγωγή (βγάλισιμο) τῶν γεω-
 μῆλων ἀπὸ τὸ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον ἢ μὲ
 ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ
 ἄρότρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν ἢ
 φωτογραφίαν. Τ.α. π.ι.φ.ο. γραφα. εἶν. λ.ε.θ.ε.π.ι.α.β.ε.φ.α.ς.
 Δέν. προλαβαίνει. να. φ.ιν.γ. καὶ μινια.μινια.τ.ν.
 β.γ.α.ν.ο.φ.ε. φ.ε. γ.ο.τ.β.α.φ.ῶ.ν.ι.

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

- 1) Ἐσυνήθιζετο παλαιότερον ἡ διασπορὴ τῶν ζώων κατὰ τὸν
 χειμῶνα μὲ ξηρὰ χόρτα (π.χ. σανόν, τριφύλλι, βίκον); Ἐάν
 ναί, περιγράψατε πῶς ἐγίνετο ἡ καλλιέργειά του, ἔπειτα ἡ
 κοπή, ἡ ξήρανσις καὶ ἡ φύλαξις αὐτοῦ. Τ.α. τ.α. η.τ.α.ν.ε
 α.φ. φ.ω.γ.φ.α.β. Τ.α. τ.α.ε.τ.α.φ.ε. ο.υ.δ.ε.ς. γ.ι.ς.
 η.φ.ε.ρ.α.β. φ.ε. β.α.ν.ό. π.ρ.ο.π.α.ν.γ.ω.ς. φ.ε. β.ῆ.κ.ο. τ.ο.ν.
 ε.π.ε.ρ.α.φ.ε. φ.ε. γ.α.φ.ῶ.η. φ.ε. τ.ο. τ.ε.α.φ.ε.ι.ν.τ.ο.ν. κ.ο.β.α.φ.ε.
 φ.ε. κ.γ.ν.κ.ο.β.α. τ.ο.ν. φ.ε.ρ.α.ί.ν.α.φ.ε. καὶ ἔ.π.τ.α. τ.ο.ν. δ.ν.α.φ.ε.
 καὶ τ.ο.ν. β.α.ν.α.φ.ε. σ.τ.α.χ.ο.υ.ρ.ε. γ.ι.α. γ.ο. χ.ε.ι.μ.ῶ.ν.α. -
 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σανὸς καὶ μὲ ποῖον ἐργαλεῖον (δρέπανον, κόσ-
 σαν κ.α.). μ.ε.γ.η. εἶ.χ.ε. ο. π.α.β.α.ν.α.ς. καὶ φ.ε. δ.ρ.ε.π.α.ν.ι. καὶ
 φ.ε. κ.ο.β.α. -
 (Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίας)

(Σελὶς Γεωγραφίου 51
 ...φωτογραφία κόβου καὶ δρεπανοῦ σανοῦ.)

- 3) Ξήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποῖα ἐργαλεῖα ἐχρησιμο-
 ποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετι-
 κὴν τοπικὴν λαϊκὴν ὀνοματολογίαν, ὡς καὶ σχεδιάσματα καὶ

φωτογραφίας) Τάφηναν... ν.α. ξεραδφ...
 και... λένεκαν... φέ... χορταρε... καιφαι...
 φέ... τ.α... χέρρια...

Γ. ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ

- α. 1) Μεταφορά τῶν δεματιῶν πρὸς ἀλωνισμόν. Συνκεντρώνοντο πρὸς τοῦτο ἐπὶ τόπου εἰς τὸ χωράφι ἢ μετεφέροντο εἰς ἄλλην θέσιν, π.χ. εἰς τὸ ἀλώνι, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ κτλ.

Ὀντας λελειωνε τὸ θέρος, ἐκουβαλοῦσαν ντα
 δέφνια εἰς θεμονοστὰς. Εἶχαν ἀλῶνι εἰς
 πρᾶθλον τοῦ ἐκχειν. Τότεν ἐβ ἦταν ἀλῶνι
 ἡσπλά λελει...
 ἀλῶνι φαν... λελει...

- 2) Πῶς καλεῖται ὁ χώρος ὅπου τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἀλωνισμόν δεμάτια. Εἰς τινὰς τόπους λέγεται: θεμονοστὰς, θεμονιά, θεμονιάστρα, κλπ. Πῶς γινέται ἡ τοποθέτησις; εἰς σῶρον; Ὑπάρχει καθωρισμένος τρόπος τοποθετήσεως; Κεῖ. π.χ.
 γάφερναν λελει... θεμονοστὰς. Εἰς τὴν ἀρχήν
 τὴν ἀκνὰς... ἐν αὐτῷ καὶ μετὰ βανάφει λελει...
 μέχρι... ν.α. λελει... ἡ θεμονία... ν.α. λελει...
 ἐρίθιον καὶ π.α. καὶ π.α. γρῶν.

- 3) Ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον σας ἀλῶνι διὰ τὸν ἀλωνισμόν τῶν δημητριακῶν; Μήπως ἐγένετο παλαιότερον ὁ χωρὶς τοῦ καρποῦ (τοῦ γεννήματος), ἀπὸ τὰ ἄχυρα εἰς ἄλλον χώρον, δηλ. ὄχι εἰς τὸ ἀλώνι; αἰ. α.α. εἰς τὸ ἀλῶνι.
 τάλωνι... ἐκεῖ τὸ φριαχναφει καὶ φια
 ν.α. μύλο ἀκότα.

- 4) Ποῦ κατεσκευάζετο (ἢ κατασκευάζεται) τὸ ἀλώνι. Ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ἢ ἔξω τοῦ χωρίου; Εἰς ποίαν θέσιν; ἐκεῖ ἐν αὐτῷ... εἰ κατὰ ἀλῶνι... φ.α.α.
 π.α. χ.α.α. τὸ ἐκχειν... εἰ κατὰ φ.α.α. Δάσκα
 παρὰ ἡ φ.α.α. τὸν ἀλῶνι...

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσότερας ; ἐὰν τοῦτο ἀνήκη εἰς πολλὰς οἰκογενείας, πῶς γίνεται ἡ χρῆσις του, δηλ. με ποίαν σειρὰν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ; *Ταλάνια ἦτανε οὐδ' αὖτις τοῦ χωριοῦ ἦτανε πολλὰ*

κτείντα χρόνια εἶπασιαν φονισαμένοι, μάλιστὰ δὲ ξέρατε φλυνίφατε με βερα.

- 6) Ἀπὸ πότε ἀρχεται τὸ ἀλώνισμα καὶ πότε λήγει ; *Τὸν οὐνιον ἀρχίζει καὶ τελειώνει ἔβρα ὁ φῆνας*

- 7) Εἶδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των)· π.χ. χωματάλωνο (με δάπεδον ἐκ χώματος)· πετράλωνο (με δάπεδον ἐστρωμένον με πλάκες).

(Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἐκαστοῦ καὶ παραθέσατε σχεδίασμα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ) *ἔ.χ. ἔ.χ. καὶ πετράλωνο.*

ἦτανε στρογγυλὰ καὶ ἔχον Πλάγιον σπηλιό-νεδ.

ἦτανε φωτογραφία ἐκ ἐξέχον πετράλωνο 52) Τὰ ταλάνια ἦταν ἀγὸ χωρὶ καὶ ἀλκαλὶ καὶ ἔχον ἔφατε καὶ τὰ χερσὶν με κούρια ἀγὸ τὰ φα. ἔχον

- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἐκαστον ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀλωνισμού· (π.χ. τοῦ χωματάλωνου· καθαρισμός αὐτοῦ καὶ ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ γύρω τοιχώματος, ὅπου ὑπάρχει, με πηλὸν ἐκ χώματος ἢ συνήθως διὰ μείγματος κόπρου βοῶν καὶ ἀχύρων). *φάτταναν... χωρὶ καὶ γῆν... λειμνὰν μετὰ ἐλὸν χεβέτι με νερό. ἔτερνα γῆν παίρναν λειμνὸν με γῆν κρινιόνα καὶ γῆν ρίχναν χάρου ἐλὸν ἀλόνι καὶ τὴν ἀπλωνὰ με γῆν βαρυφάνια.*

- 9) Ἡ ὥς ἂνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐναρξίς τοῦ ἀλωνισμού γίνεται ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ; *Ταλάνι... γέ...*

φρικιάνον γῆν κηρώγῃ μετὰ τὸ δειχνό χιὰ νὰ σπῆνὸν νὰ ρίξουν τὸ εἶπαρι.

Δὲν τὸ φρικιάνον κηρὸν τὸ μεθερθεῖν... εἰς τὸν β. καὶ ζει.

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὅπου ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὥς καὶ τὸ ἀπλωμα τῶν σταχύων πρὸς ἀλώ-

ρίχνον. πρῶτα γὰρ ἐπὶ τὸν ἐνὶ χροῶ μιᾷ
βοῇ. Ἐπὶ δὲ ἐπὶ ρίχνον καὶ ταχέα.

Τὰ γράμματα πρέπει νακούρην γις νυρξ
Τῶν ἄλλων. -

α) Ἀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίηση τῶν σταχύων διὰ τῆς καταπατά...

σεως αὐτῶν ἀπὸ περιφερόμενων ζῶων (βοῶν, ἰππῶν κλπ.). Πολλὰ τοιοῦτα τοποθετεῖται πρὸς τοῦτο καθεῖς εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐλα-
νίου ξύλινος στύλος, ὅπως δύο μέτραν (καλούμενος στηγερὸς
στρουλόουρας, δοκάνη, βουκάνη κ.ἄ.), ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτῶν-
ται σχοινία, ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω σχεδιαγράφημα, διὰ νὰ συγκρατοῦν-
ται ἀπὸ τὸ ἔτερον ἀκροῦντων τὰ ζῶα, ὥστε νὰ περιφέρωνται κυκλ-
κῶς, «νὰ ἐρχονται γύρες», καὶ οὕτως νὰ κίβουν τὰ στάχυα.

μέντοι χρόνια ἀδανίζατε με' ἄλφα, τὰ δένετε
 με' τριχία, ἢ τοὺς ἡν. θριαχνατε θύρας καὶ τὰ δένετε ἀπὸ τοῦ
 χαλκοῦ. Ἐπειὶ τὰ δένετε με' βία τριχία ἀπὸ τοῦ σιδήρου
 καὶ με' ἡν. βίβρα τὰ κυρτοῦ κατε καὶ αὐτὰ. ἔριζαν δὲ
 ἔριω. ὅταν τοῖς τὰ ἀλλοτίζατε. θυράων ποὺ πρῶτα ζατε
 καὶ λέγατε αὖ ἡν. βόλτα ἡν. πόνιν ἡν. τείλα.

β) Πώς ζεύονται οι βόες, τὰ ἄλογα κλπ. διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἁλωνισμοῦ. Πώς συνδέεται τὸ σχοινί ἀπὸ τὸν κάθετον ἁλωνισμοῦ στύλον μὲ τὰ ζῶα; (Εἰς τινας τόπους δένεται τὸ σχοινί εἰς θηλειέαις τοῖς ὁποίοις περιβάλλουν τὸν λαιμὸν τῶν ζώων. Εἰς ἄλλους τόπους εἰς τὸ ἁλώνισμα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ὑπάρχει στῦλος εἰς τὸ μέσον τοῦ ἁλωνισμοῦ. Τὰ ἁλώνιζοντα ζῶα περιφέρονται συνδεμένα εἰς σειρὰν διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει θηλειὴ περὶ τὸν λαιμὸν ἐκάστου ζώου. Περιγράψατε ὅπου ὑπῆρχεν (ἢ διατηρεῖται ἀκόμη) ἁλωνισμὸς κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, παραθέτοντες

.....

.....

.....

.....

[illegible]

τὸ γαίφωαν οὐδὲ τὸ γέννημα.

- 8) Ἀπὸ ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀρχίζει ὁ ἀλωνισμός, κατὰ ποίαν δὲ διακόπτεται διὰ τὰ ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπομένην. ; *ἡ.μ.α.δ. δε.π.ο. με. να.κιν.ά.κ.ε. β.ρ.ώ.μ.γ. ἀ.ρ.χ.ιν.ά.κ.ε. α.θ.ρ.τ.ί.ς... Κ.ο.υ.λ.α.κ.ῆ.δ. καί. μ.έ.χ.ρ.ι. τ.ο. μ.ι.σ.τ.α. κ.τ.έ.λ.φ.ε. ... Ὀ.ν.τ.α.ς. ἄ.κ.ιν.ί.τ.α.κ.ε. ἁ.τ.ά.ρ.ι. ἀ.ρ.χ.ιν.ά.κ.ε. μ.ε.τ.ά. τ.ο. ἡ.λ.ι.ο.β.ά.ρ.ε.κ.α. γ.ι.ά. ν.α. π.α.ρ.ο.ῦ. ἡ. φ.ρ.ο.β.ι.α. κ.α.τ.ὰ τ.ὰ. δ.ε.ι.κ.ι.ν.ο. π.έ.μ.τ.α.κ.ε. ... τ.έ.τ.α. καί. τ.ο. γ.ε.ν.ῆ.ν.ά.κ.ε. ...*

- 12) Ποῖα ἄλλα ἀλωνιστικά ἐργαλεῖα εἶναι ἐν χρήσει; (Εἰς τινὰς τόπους χρησιμοποιοῖται ἐπίμηκες ξύλον, τὸ ὅποῖον, καλούμενον διχάλι, δικούλι, δουκράνι κλπ., ἔχει τὸ ἄκρον ῥδοντωτὸν ὑπὸ τὴν κατωτέρω μορφήν): *Ἐ.χ.ο.μ.ε. τ.ο. δ.ο.υ.κ.ρ.ά.ν.ι. ... λ.α.ρ.μ.τ.α.τ.ι.ν.α. ... Ὑ.φ.ρ.ο.β.ι.α.τ.ι.ν.α. εἰ.ς. εἰ.κ.ί.ν.α. ... τ.ε.τ.ρ.ά.δ.ι.ν.α. 50 καὶ 56 ...*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

- 13) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ ὁ γεωργὸς μὲ τὸ διχάλι ἢ τὸ δικράνι, ἐρχόμενος γύρω εἰς τὸ ἀλώνι, ρίπτει ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὅποῖον διαγράφουν τὰ ζῶα ἢ τὸ ἀλωνιστικὸν μηχανήμα τοὺς ἀκό-
πους στάχους ; *... καί. ὅ.π.α.ν. φ.λ.ε.π.έ.ε. καί. τ.ο. ἡ.ε.τ.ῶ.ν. ὤ.ξ.ω. ... τ.ὰ. ε.α.ρ.ῶ.ν.κ.ε. ... μ.έ.τ.α. ν.α. π.α.τ.ρ.ῶ.ν. ...*

- 14) Ἦτο ἐν χρήσει εἰδικὴ ἀλωνόβεργα διὰ τὴν ὁδήγησιν καὶ τὸ κτύ-
πημα τῶν ζώων ; (Ἐν Κρήτῃ λέγεται αὕτη βουκέντρι· ἀλλασχοῦ
φ'κέντρα). Πόσον μῆκος εἶχε καὶ ποῖα ἡ κατασκευὴ τῆς ; (Σχε-
διάσατε τὴν ράβδον αὐτήν). (Βλέπε κατωτέρω εἰκόνα). *... Χ.ω.ρ.ί.ς. β.ί.τ.α. ... δ.ε. ... γ.ύ.ρ.ν.α.ρ.α.ν. τ.ὰ. ἀ.λ.ο.ῦ.ν.α. ... τ.ῆ.ν. β.ί.τ.α. τ.ῆ.ν. φ.κ.ι.ά.ν.α.κ.ε. ἀ.π.ὸ. ἑ.ἑ.α. φ.α.ε.β.ο.ῦ. ... καί. κ.α.τὰ. μ.έ.τ.ρ.ο. 22 λ.ι.τ.α.ρ.ε. (Σ. Γ. λ.ι.τ.ά.ρ.ε. εἶ.ν.α.ι. λ.ε.γ.ῶ. β.ο.κ.ο.ι.ν.έ.). -*

- 15) Πῶς λέγεται ἡ ἐργασία τοῦ ἀλωνίσματος ἐνὸς ἀπλώματος, δηλ. ἐνὸς στρώματος σταχῶν ἐντὸς τοῦ ὀλωνιοῦ. (Ἐν Κρήτῃ καλεῖται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σίτου, κριθῆς, βρώμης κλπ. ἤλωνίζοντο καθ' ἡμέραν Τ.ο.λ.ε.ρ.α.φ.ε...ἀλ.ων.ια...

κλπ. ἤλωνίζοντο καθ' ἡμέραν. Τ.ο. λέγαρε. ἀλωνία...
ἦν. εἰ' ἄρε... ρίξο... πρᾶτα, κ.π.ορ. ἀρε. ν.ά. βολεψου-
ρε καὶ οὐο... ἀλωνία -

- 16) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισθέντες στάχυες, προτοῦ λιχισθοῦν διὰ τὰ ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸν καρπὸν ; (ἐν Κρήτῃ : μάλαμα)

Τό λ' ε'ε Λιγώ'α και άχέραια -

- 17) Ποιοι αλωνίζουν : ο ίδιος ο γεωργός με ίδια του ζώα ή υπήρχαν (ή υπάρχουν ακόμα) ειδικοί αλωνιστές (έν Αιτωλία: βαλμαδες, δηλ. τσοπάνηδες, καλούμενοι αλωναραίτοι και αγωγιατές), οι οποίοι είχαν βόδια ή αλογα και ανέλαβαν τον αλωνισμόν

Όχι, μεπ. Σου εύαφε δαιμοναρχίες.

Είπατε στον Γ. Μάρτη, για άλλη διαπραγμάτευση
και να τε μωρέ φιλέ -

- 18) Πλὴν τοῦ μέσου τούτου με ζῶα καὶ με ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον ὑπῆρχον παλαιότερον εἰς χρῆσιν ἄλλα μέσα χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχυν; π.χ. τὸ κοπάνισμα αὐτῶν με χονδρὸν ξύλον (τὸν κόπανον) ἢ με ἄλλον τρόπον; (βλ. κατωτέρω ἐν σελ. 26 εἰκόνα).

Τα χιτ. παρφια του βράχου. Εί. τικρά χιτάρια

Τὰ βιβλία παλαιά. Επειρέ. ἑν α. χαλκρά. ξύλο...

- 19) 'Ο κόπανος οὗτος πῶς ἐλέγετο· ἐκ ποίου ξύλου κατασκευάζεται· πόσον μῆκος καὶ πᾶχος εἶχε καὶ ποῖον τὸ σχῆμά του;

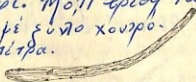
Δὲν φᾶς παρανοιάζει νὰ γὰρ. Καλὸς κόβατε ἀγὼ
καὶ νὰ... χαρούμεν! Ἐνὰ μαζὲ βούκι. Καὶ κανάτε
δουχεϊά φας. — 23 —

- 20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγίνετο εἰς τὸ ἀλώνι ἢ εἰς τὴν αὐλὴν;
Διὰ ποῖα δημητριακὰ ἐγίνετο (ἢ γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου·
(π.χ. φακῆς, ρεβιθῶν κλπ.) *για τὴν φαῖν καὶ τὰ ρεβ.*

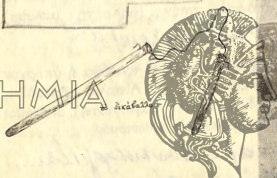
*βίθια πρὶν εἶναι λικιστάφια γίνεται μετὰ τὸ
στουφνίσμα στὸ χωράφι. ἢ ὅτι φρεσὺ γὰρ στούφι
με ρεῖς, ρέκοινο, με ξύλο κουρρο-
τὰ στούφι πᾶσι ἀγάνω σὲ πέτρα.*

κόπανος στρογγυλός

ξύλο κομμένο διὰ τὸ κοπάνισμα
μικροῦ ἀγροῦ δημητριακῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγίνετο· μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν
τῆς οἰκογενείας ἢ καὶ συγγενῶν; Ἀνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο
ἄλλα πρόσωπα ἐπ' ἀμοιβῇ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά;
Πῶς ἐγίνετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακὰ μεγάλων
παραγωγῶν; *Βανάφι... πρὶν ξυλαῖες, ρεβ.*

*Μετὰ... εἰς καὶ... σταφύλια... σταφύλια...
...σταφύλια... Τίγρι... λικιστάφια... Βανάφι...
...σταφύλια...*

- 21) Ποῦ ἐποποθετοῦντο (ἐξηπλοῦντο) οἱ στάχυες διὰ τὸ κοπάνισμα.
Ἐγίνετο τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ξύλου; Πόσαι
στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ἡμέραν;
Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ ἢ

καὶ εἰς τὴν ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων ; (Περιγράψατε λεπτομερῶς τὸν τρόπον τοῦτον χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοῦς στάχους, παραθέτοντες σχεδιαγραφήματα ἢ φωτογραφίας)

Βαναφε... καφε... ενα... λιοπανα... Πανου... βακαφε
... ρινια... περα... και... πανου... λιο... ρινια... κερφια
... και... το... του... πανα... ρε... του... κερφια...
... Αὐτό... εο... φα... ραν... δια... λιο... κερφια... ριν... ο... λαν...

- 22) Κατὰ τὸ ἀλώνισμα διὰ τῶν ζῶων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ κοπάνου, ἐτραγουδοῦντο τραγούδια ; Ἐάν ναι, ποῖα ;

Κατὰ τὸ κοπάνισμα μήπως ἐλέγοντο εἰδικὰ δίστιχα ἢ φράσεις διὰ τὸν συντονισμόν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας ;

... Τραγούδια, καὶ τὸ ἀλώνισμα
... εο... ρε... ρα... λίου 53, 54

- 23) Πότε τὸ πρῶτον ἐγινε χρήσις ἀλωνιστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν τόπον σας.

Ποῖος τὴν ἐπρομηθεύθη (πρόσωπον, συνεταιρισμός κλπ.). (Περιγράψατε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῆς) ...

... ξ... η... α... ε... ο... ε... ρ... α... λ... ι... ο... ν... η... ε... ρ... ε...
... β'. Λίχνισμα

- 1) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισμένοι στάχυες, ἐτοιμασμένοι διὰ τὸ λίχνισμα (ἐν Αἰτωλίᾳ : λειῶμα, ἐν Κρήτῃ : μάλαμα). Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον σῶρεται τὸ λειῶμα διὰ τὸ λίχνισμα ; πῶς λέγεται τοῦτο (εἰς Κρήτην : θρινάκι, εἰς Αἰτωλίαν καὶ Πελοπόννησον : δικριάν), ἀλλαχοῦ : δικιργιάν) καὶ ποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ. ...

... η... ε... ο... λ... ε... ρ... α... λ... ι... ο... ν... η... ε... ρ... ε...
... ρ... α... λ... ι... ο... ν... η... ε... ρ... ε...
... ρ... α... λ... ι... ο... ν... η... ε... ρ... ε...
... (φωτογραφία... λειῶμα... οῦ... εο... ρε... ρα... λίου 53.)

Ὁ σχηματιζόμενος σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον ἢ ἐπίμηκες ; Προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ λίχνισμα (ἀνέμισμα) πρὸς ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀχύρου

ἀπὸ τὸν καρπὸν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν ; Μήπως μα-
χαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι ; Τί λέγεται κατὰ τὴν πράξιν ταύτην /
καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο. *το. γεννη. τ. α. 20*

*Γυρμναρε βιροβυλά. Καναρε. μινια. ξρα. τ. γ. ξυρ. ω
ξυρ. ω. καί. Γρηγήρα. τ. ο. φ. λυαρ. ε. ο. ξωρ. ο. : Ε. τερ. ν. α
παίρν. α. ε. μ. ν. ι. α. χαυρ. τ. α. ε. α. ρ. ι. γ. ν. ρ. ι. λ. α. φ. α. ε. ρ. ε. ε. ς
β. ο. λ. ε. ς. Καναρε τὸν σταυρὸν τ. α. ε. π. ρ. ο. ς. γ. ν. α. ν. α. τ. ο. γ. γ.
καί. λ. ε. φ. α. ε. 22 καὶ γ. ξει. δ. ε. κ. α. λ. ο. φ. α. ε. τ. ο. γ. γ.*

- 2) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα ; (Πῶς λέγεται τοῦτο :
φτυάρι, θρινάκι ; Ἰχθυογραφήσατε τοῦτο. *φ. λ. α. ε. β. ε. λ. ι. γ. ο. τ. ο. γ. γ.*

..... η. ο. τ. ο. Δε. κ. ρ. ι. φ. ι. α. ν. ι. χρόνου πολυ. ν. γ. η. ρ. ε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Ποῖος λιχνῶς (ἀνεμίζει) ἄνδρας, γυναῖκα· εἰδικὸς λιχνιστὴς ἐπ' ἀμοιβῇ ;
Οὐ. λ. ο. ι. ν. α. ι. ο. ι. α. λ. α. ν. ι. α. κ. ε. ς. καί. γ. φ. α. φ. π. ε. λ. ι. α. φ. α. ε. ς.

- 4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρά τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὅποια μετὰ τὸ
λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ· (εἰς τινὰς τόπους καλοῦν-
ται : κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπὸς ἀπὸ τοῦς κόν-
τύλους ἢ τὰ κόμπια ; Ποῦ συνηθίζεται νὰ γίνεται δεύτερον ἀλώ-
νισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ὥστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σῖτος κλπ ;
*τ. α. χ. ο. ν. τ. ρ. α. ι. α. λ. ε. φ. ε. Γ. ο. υ. θ. α. λ. α. τ. α.
ξ. ε. χ. ω. ρ. ι. ζ. ο. ν. φ. ε. α. γ. ρ. α. ν. τ. ο. ν. κ. α. ρ. π. ο. ἄ. ρ. ο. υ. τ. α.
ε. τ. ο. γ. ρ. θ. ρ. α. ν. ι. ζ. ο. ν. φ. ε. καί. τ. α. ξ. α. ν. α. λ. ι. χ. ν. ι. ζ. ο. ν. φ. ε.*

- 5) Πῶς γίνεται ἡ ζευξὶς τῶν ζώων διὰ τὸ δεύτερον, ὡς ἀνωτέρω, ἀλώ-
νισμα ; Ποῦ ἀπαντᾷται τὸ ἀλώνισμα τοῦτο· πῶς λέγεται ; (Ἐν

Κρήτη: ξεβαβούλισμα καὶ καρπολώνεμα)· διὰ ποῖα δημητριακὰ συν-
ηθίζεται τοῦτο

- 6) Ἀφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (ἀνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα,
πῶς γίνεται ἡ διαλογή τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα
χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ;

Τ.α. τραβᾷ. μέ. γήν. βαρφαλί. να. καί. τα' εἰσά-
ζου. ε. γήν. ἀ. να.

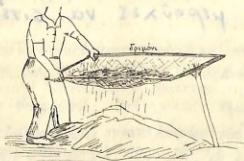
Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ ἀνέμισμα, ἀπομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν
ύλων ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου· ἢ δι' ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κόσκι

κόσκινο σαλῶ δερμόνι

κόθρος ἢ ἀρυλῶροι

δερμόνι

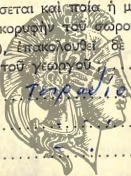
νων με ὅπας διαφόρων μεγεθῶν· π.χ. με τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον
κατὰ τόπους: βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

(Περιγράψατε λεπτομερῶς τοὺς ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ καὶ σήμερον) τρόπους χωρισμοῦ τῶν κόκκων τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ τὰς ἄλλας ὕλας. Ἰχθυογραφήσατε δὲ ἢ παραθέσατε φωτογραφίας τῶν ἐν χρήσει ἐργαλείων καὶ σκευῶν) *24. 1. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

κέλα. ἐνὶ γεννητῇ, ἢ ποιμαίνῃ τὸ κομινάει με
 τὸ ἀρξενό. καὶ τὰ κέρτσαλα πάνι ἐνὶ
 πάνι μέρος καὶ τὰ χέρφια τὰ βράνει καὶ
 τὰ γιλάει.
 Φωτογραφία ἀρξενό. ἐκ τῆς βιβλίου 53)

- 7) Όταν έτοιμασθῇ, ὡς ἄνωτέρω, ὁ καρπὸς σχηματίζεται εἰς σωρόν. Μὲ ποῖον ἔργαλεον σωρεύεται; Χαράσσεται ἐπὶ τοῦ σωροῦ σταυρός; Πῶς χαράσσεται καὶ ποία ἡ μορφή του. Μήπως ἐπιτηγνύεται κατόπιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σωροῦ τὸ ἔργαλεον τοῦ λιχνίσματος (θρινάκι, φτυάρι), ἐπακολουθεῖ δὲ καὶ προσκύνησις καὶ ἀσπασμὸς τοῦ σωροῦ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΚΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΝ 569 ΗΝΩΝ

- 8) Ἀλλὰ ἔθιμα προτοῦ νὰ μεταφερθῇ ὁ καρπὸς, (σίτος, κριθὴ κλπ.)
εἰς τὴν ἀποθήκην. Ἐπεὶ... νὰ... μείνῃ... ἡ δὲ...
καὶ... νὰ... γιὰ... —

γ'.1) Ποῖαι ὀφείλαι πρὸς τρίτους ἔπρεπε νὰ καταβληθοῦν εἰς εἶδος ἀμέσως εἰς τὸ ἀλώνι· π.χ. ἡ δεκάτη, κοινῶς δεκάτισμα. Ποία ἦτο ἡ συνῆθεια. Ἦρχετο ὁ δεκατιστὴς εἰς τὸ ἀλώνι; Μὲ ποῖον μέτρον (δοχεῖον) ἐγένετο ἡ μέτρησις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς κλπ., διὰ τὴν εἵπραξιν ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ τοῦ «δεκάτου». (Σημειώσατε τὸ ὄνομα τοῦ μετρητοῦ, τῇ

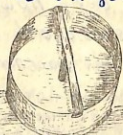
χωρητικότητα του εις ὀκάδας, εις κοιλὰ κλπ., παραθέσατε δὲ καὶ ἰχνο-
γράφημα αὐτοῦ· βλ. κατωτέρω σχετικῶς εἰκόνας). Τα καλοφάσιο

Τὰ φέρατε... ὁ νοικοκύρης... φέ... μινία... μινάνα...

Μεραφ... μινία, δύο, τρεῖς, τέσσερες, πέντε, φτα, χθώ

νια... ἔδω... ἔλαξε... καὶ τὰ τοῦ βασιλῆ... ἀλωνιάτη...

Εἰς το ἔλαξε... Τάχια πρῶτη... τὴν δέκατη γὴν,
ὅτινε οἶου ἀλωνιάτη... μινία μινάνα

μισοκαίλι

κουτί

ἐλαφρὴ 14
ὀκάδες.

- 2) Ποῖα ἄλλα βάρη κατεβάλλοντο εἰς εἶδος εἰς τὸ ἄλωνι;

α) τὸ παπαδιάτικο,

β) τὸ ἀροβυλατάτικο,

γ) τὸ γυφτιάτικο,

δ) τὸ ἀλωνιάτικο κλπ.

Σημειώσατε τὰ ἐν χρήσει παλαιότερον μέτρα τῶν δημητριακῶν (ὄνομα,
χωρητικότης, σχῆμα, καὶ παραθέσατε ἰχνογραφήματα ἢ φωτο-
γραφίας αὐτῶν) Ἀνάτα... διναφέ... καὶ... φινία...

... μινιόν... καὶ... οἶον... παπῶ... τῶν χωρητικῶν...

Τὶς μινιόνες... τίς... λέγατε... καὶ... κουτιά...

Οἱ φάτα... λέγατε... ἔκανα... τόσα κουτιά... γέννητα...

- 3) Ποῦ ἀπεθηκεύετο κατόπιν ἡ παραγωγή (ὁ καρπὸς) ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ
ἐντὸς τῆς οἰκίας (εἰς ποῖα δοχεῖα) ἢ εἰς ἀγρούς ἐντὸς εἰδικῶν λάκ-
κων; (Σημειώσατε λεπτομερῶς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν τὰς σχετι-
κὰς συνηθείας) Κέννα... χρ... νία... Βανάτε... τὰ καλοφά-

... φάτα... οἶα... καλόν... πῶς... ἔλαξε... δύο... φάτα... εἰ... λαξε,

καὶ... φάτα... τὰ... βανάτε... καὶ... ὅς... ὁρῶντες, καὶ ὅς

ἀφ' ἑαυτῶν...

- 4) Τὸ ἀχυρον ποῦ ἀπεθηκεύετο. Εἰς ἀποθήκην (ἀχυρῶνα) ἐντὸς τοῦ
χωρίου ἢ εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ παρὰ τὸ ἄλωνι. Πῶς ἐγένετο ἡ ἀποθή-

κευσις εἰς τὴν ὑπαιθρον; Τὸ... βάναφε... εἰς τὰ ἑρρόσιτα
 Τὸ... κου... λα... φ... α... κ... ε... τὰ... λιο... παν... β... ν... ν...
 εἰς ἑρρόσιτα... βάναφε καὶ τὸ... τοῖς... παιδ...
 δια... να... χωρεῖ... π... λ...
 5) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ διαλογὴ τοῦ σπόρου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ
 θερισμοῦ ἀπὸ τοῦς καλυτέρους στάχους ἢ μετὰ τὸ ἀλώνισμα;...

ἐ... πο... β... χ... ζ... ο... ἀπὸ... τὸ... ἐ... π... π... ὅ...
 τὸ... κ... β... κ... α... κ... ε... τὸ... ἀλ...
 καὶ... τὸ... λ... ζ... κ... α... ν... κ... φ... ο... ρ... ε...
 6) Μήπως ὅπου γίνεται ἡ διαλογὴ τοῦ σπόρου πρὸ τοῦ θερισμοῦ κατα-
 σκευάζεται τότε ἢ μετὰ τὸν θερισμόν πλέγμα (πλεκτή) ἐκ σταχύων,
 τὸ ὅποιον ἀναρτᾶται εἰς τὸ εἰκονοστάσιον ἢ ὅπισθεν τῆς θύρας κλπ;...

Τ... ο... ἔ... ε... ο... τ... ο... κ... α... ο... κ... ο...
 τ... ο... β... α... κ... α... τ... ο... φ... κ... α... κ... α... τ... ο... β... α... κ... α...
 Πῶς λέγεται ἡ πλεκτή αὕτη; Ποῖον τὸ σχῆμα τῆς τοῦ φυλάσσεται.
 πρὸς ποῖον σκοπὸν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον;...
 ... μ... εἰς... δ... ε... κ... α... ο... κ... α... τ... ο... φ... κ... α... τ... ο... β... α... κ... α...
 ... μ... εἰς... δ... ε... κ... α... ο... κ... α... τ... ο... φ... κ... α... τ... ο... β... α... κ... α...

Δ'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΠΥΡΑΙ

ἔ... κ... τ... ρ... α... ο... 57

- α'. 1) Κατὰ ποίας ἡμέρας τοῦ ἔτους λαμβάνει χώραν κατ' ἔθιμον εἰς τὸν
 τόπον σας ἀναμμα φωτιάς εἰς τὸ ὑπαιθρον. (Π.χ. παραμονὴ Χριστου-
 γέννων, ἑσπέρas 23 Ἰουνίου (Κληδόνου), Ἀποκριές, πρώτη Μαρ-
 τίου, Πάσχα (κάψιμο τοῦ Ἰούδα), ἑσπέρas τῆς 31 Αὐγούστου κλπ.)

φ... ω... τ... ι... ε... α... δ... α... β... α... κ... α... τ... ο... φ... κ... α... τ... ο... β... α... κ... α...
 ρ... η... γ... α... ν... α... , τ... ο... ν... ο... ν... ι... ο... π... ε... ρ... χ... ε... τ... α... κ... α...

Εἰς ποίας ἡμέρας, ποῖαν ὥραν καὶ εἰς ποῖον μέρος; Ἀνάβαφε
 τὸ... β... ρ... α... δ... ο... υ... λ... ε... τ... ι... s... α... ὡ... λ... ε... s... ὀ... ν... τ... α... s... ὁ... ε...
 κ... α... μ... α... τ... ε... ν... ὁ... ρ... α... σ... τ... α... ν... κ... α... ν... α... π... ε... ν... τ... ε... s... κ... α... φ... α... κ... α...
 καὶ... ἀ... ν... α... β... α... κ... α... μ... ν... ι... α... φ... ρ... ω... τ... ι... α...

2) Πώς λέγεται ή φωτιά αὐτή; (π.χ. φανός, ἀφανός κλπ.).....

φωτιά... ἤν... λεγάτε καί... εἰς...

β'. 1) Ποιοί ἀνάπτουν τήν πυράν; παιδιά, ἡλικιωμένοι, ποῖος ἄλλος;...

Ἐρεῖς... καί... ἄ... ἑρα... παλικά... ἑρα... τὰ...
κουβαν... ἑν... τὰ... ἡλικά... ἀπό... ταχοῦ... ἑρα...

2) Ποῖος ἢ ποῖοι συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διὰ τήν πυράν.

Τὰ κλέπτουν; "Αν ναι, ἀπό ποῖον μέρος; "Οὐα... ἄ... ἑρα...

δεν... ταί... ἑρα... τὰ... ἑν... τὰ... καί... ἑρα... ἑρα...

Ἡ... καί... καί... κολλὰ... ἑρα... ἑρα... ἑρα...
ἀπό... ἑρα... ἑρα... καί... καί... ἑρα... ἑρα...

3) Πώς γίνεται ἡ συγκέντρωσις των. (Περιγράψατε λεπτομερῶς)

Τὰ... ἑρα... τὰ... παῖνα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

καί... τὰ... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... καί... καί... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... καί... καί... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

γ'. Ποῖαι αἱ συνήθειαι εἰς κάθε τόπον διὰ κάθε πυράν;

1) Προσευχαί, διάφοροι ἐπικλήσεις, ξόρκια, ἄσματα, κρότοι, θόρυβος,

Καταγράψατε τὰ σχετικὰ κείμενα ἡ... ἑρα... ἑρα...

ἡ... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

2) Πηδήματα, χοροὶ γύρω ἀπὸ τήν πυράν. (Περιγραφή λεπτομερῆς)

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα... ἑρα...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ μπτόνα.
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 μέτρον μέτρον τὰ σφύρα

(2.5.) ξελίς ἐρωτήματος 2α
 ἄριθμός 8.17.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εκπαιδευτική Μηχανή

ΑΘΗΝΩΝ

Τώρα γελούν οι νιότεροι πῦραν καί
μηχανές πού κάνουν εργασία καί περὶ-
λαφο καί ἐκάρτουνε τὰ λιμωτά.

Λεξικὸν ἁπλοῦς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

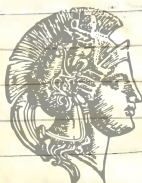

ΑΘΗΝΩΝ

Λεξὶς ἑρμηνεύσεως 3
πρώτος ε' 1.

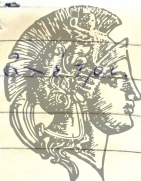
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ εὐχινὸν
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἀπέρρι
 τραγούδι

αἶψα τὸ ἀπετράει μου
 αἶψα τὰ γεύαριον
 αἶψα μάτια τὰ φηγέω-

(2.5) Lexis derisives 47
 ἡρδ. 3

Ζυγός γύλινος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο Ζευγοδάτης
(Τραγούδι)

ΑΘΗΝΩΝ

Ο Ζευγοδάτης πέρασε
πέρα από τό ποτάμι
Τό χωράφι γι'νά κάμν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ γένε' ^{τοῦ}

ΑΚΑΔΗΜΙΑ'

Τὸ ἐνὶ
τραγούδι.

ΑΘΗΝΩΝ

Πάρε κιὸ μάρμα' Ἀἴρος
μέ τὸ ἐνάκι του
καὶ τὸ φερό ψυάκι
στὸ βακκουάκι του

Δ. Γ. Λεξὶς ἐρμηνεύσεως
ἡρώδης 4.

57

ἡρώας

7

ἡρώας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2. Γ. ΕΙΝΙΣ ΔΡΩΥΓΓΑΡΟΣ
ἡρώας 7

57

Τριβένι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σ. Γ.

Λεξὶς ὁρισμένης

ἡρώδης

Ζ.

5

Τὸ πριγιόνι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σ. Γ. Σελὶς ἐρασιγὰμος 57
 Ἀργυρὸς 7.

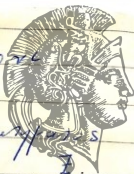

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἐκτελεσθὲν
ἐ.γ. Λεξὶς ἐκτελεσθὲν
ἡρώδης

57

Τό ὄργανον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἤλief' γιατάρους ναβής
νά ηᾶς νά βασιλέψης;

ἐέ καταρτίεσαι ἡγευατιά
καί γενοδουλευταίς

ἐέ καταρτίεσαι καί φνιά νούνη
ἡκιά φηλοδυατέρια
πόχει τον αὐτρα της ἄρρωστια
εαργιά γιά να πεδάνη
ξήνη γιατρούς ἰφέρανε

καὶ γιὰ τὴν αὐτὴν βρίσκει

12

ἔλα πέρασε - ἔλα πέρασε

" " παῖζε καὶ γέλασε -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Λεως' Ερως' αος' Εγ' Αρτος 18

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

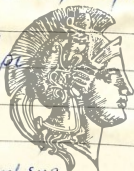
ΑΘΗΝΩΝ

Γενίς δραστήριος Θη. ἀρτοῦ 12

Τό Ζευγάρι

Τραγούδι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τόνα βέδε εἶναι γεγρενο
 τάλλο στό χαχνί δέμενο
 κῆ γυναῖνα μέ τῆ νάκα
 γάεε στή μεράλη λάκα

Τό παῖδούρι μέ τό κήρο
 δεκαγένηε στό μπόρο
 τόννα βέδε γάεε νά γέζη
 τάλλο στό χαχνί τό δένεε

Τι νά γένω ἡ κακοφοῖρα

14
φέ τον θυγάτηρά σου πήρα
τά τελευτήχια του στή βράχτη
τά που άργια του στή φράχτη.

καί γυναίκα φέ την νάκα
πάει στή βράχτη λάκα

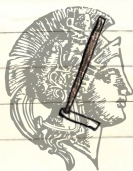

Τό βακούχι τό θέλουφε νά ρίχνουφε τόν σπόρο.
Σ.Τ. Ξεχίς εργαίματος 94
αφροφός 5.

Τὸ σκαλιστὴρ
τραγούδι

παίρνω τὸ σκαλιστὴρ μου
καὶ γὰρ νὰ βοτανίσω
τὴν γέφυρὰ γιὰ νὰ φιλίσω. —

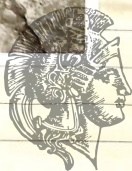
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τό ἐκάψιφο
τραγούδι.

Ἔδω ἔν' κοτρώνια ἄφθονα
χαλίκια ἄρετα
γούνα ἐκάψη τό τραγούδι
γούνα ρηή καί τό γένι.

Σ. Γ. Λεξίς ὁρωήματος 20η
ἡρώτος 3.

16

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Η φύτευρα

Λεξ. ἐργασίας
ημέρ. 5) ε.

Ἰσὶα
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Λεπίς ορυκτῆρος 10
σπέρτος 3) 8'

Τό γεφάρι

27

Τραγούδι

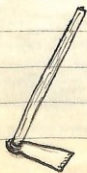
Παιρνῦ τό γεφάράκι μου
ροδιά μου ροδιά
ροδιά μου καί μυδιά μου
καί γὰ νά γεφάρίσω.

Ἐγιάσα καί τὰ ὄρεξα
καί κίανα τό σταυρό μου
ροδιά μου ροδιά μου
~~ΑΚΑΔΗΜΙΑ~~ γὰν τὸ βούβρου.

ΑΘΗΝΩΝ

καί τσιμεράκι πούρχεται
ροδιά μου ροδιά μου
ροδιά μου καί μυδιά μου
Παιρνῦν τό γεφάράκι τους
Καυχόνται ἀπὸ κοντά μου.

μυθος

Τό β' παρτό.

18

Παραϊόνι

Ὦντας οὐλοῖνοι σπέρνανε
τὸ ἄντρας τῆς γριᾶς πῆρε γιὰ κουκατόνρυλο
καὶ δὲν ὤσπειρε. Ἐσπειρε νόρως νόντας
ἦτανε λάσπη καὶ τὸ σιτάρι δὲν γίνε.

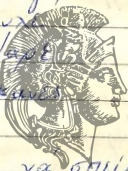
Ἡ γυναῖκα του τὸν ἔβανε καί κορβε κου-
κα μέ του χειρόμυλο νὰ κάνουν φρα-
τζῆνα καὶ τούλεγε:

« Ἐτοῦ κουκά τί γύρευες

γύριζε χειρόμυλο

τράβαρε φαί μαρεῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

(Σ.Γ. Ὅταν ἔβλεπε νὰ σπείρη, δὲν
ὤσπειρε καὶ τὸ σιτάρι δὲν σπέρνωσε.
Ἐβλεπε νὰ τὸ σπείρη μέ κορόναϊρό). —

Χειρόμυλος.

ΕΙΤΑΡΕ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΜΙΚΡΟΪ ΠΡΑΓΑΤΕΥΤΗΓΟΥΝΟ
ΝΕΡΧΕΙΤΑΣ ΑΓΘΟ ΤΗΝ ΜΠΩΛΙ
ΦΕΡΝΕΣ ΜΟΥΤΑΡΡΙΑ ΔΩΔΕΚΑ
ΕΙΤΑΡΕ ΦΟΡΤΥΦΕΝΟ

ΕΙΤΑΡΕ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΡΙΚΟ
ΕΙΤΑΡΕ ΚΙΑΣΥΦΕΝΙΟ

ΦΕΡΝΕΣ ΑΝΤΕ ΠΑΝΙΣ
ΦΕΡΝΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΙΑ
ΒΑΡΦΟΡΤΥΦΕΝΗ

ΚΗ ΚΟΥΤΑ ΠΑΡΑΒΡΑΥΓΕ,
ΚΑΙ ΠΑΕΙ ΤΟ ΑΛΛΗΝ ΕΒΡΑΤΑ
ΠΗΡΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΠΑΝΙΔΑΡ'
ΤΩΝ ΚΧΕΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΚΑΠΙΤΑΝΑΙΩΝ

Τό Ληαρτό
Τραγούδι

24

Ληερί σιτά-ληερί σιτάρε
νέεγαιρνα
με' της Έλενως ηνν μπέρτα
ηού ηνν ηννέρα'ό πρώτα.

κιά ανάρρια ανά
κιά ανάρρια ανάρρια
(φύρως) τόδερνα

μωρ' νά ηνν βαοφύρως
~~κιά ηνν ηνν βαοφύρως~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

καί κείνο δά καί κείνο βαοφύρως
καί ηνν δευτή μέγαλο
μέγαν κοβο νένειν' άλλο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ πατάτα

Πατάκια

20

Τράβατε νά' ιδείτε έχουν
φταῖνοι κοκοκυδοπατάκια κανιφιάν.

Στα' χρόνια τῆς Τουρκίας ὁδοιποροί
ἐλάγνεσ θέχανε νά' λευτερωθῶν ἀπό
τὴν ντορκιά' ἐπρεζε νά' φκιασῶ
Ταφιθοδύρωνε κοκοκυδοπατάκια
πίττα.

Ὦντας ὀρπαίνες εἶνα ἐρίτε καὶ δέν
νεῖχε φκιαφρένο πίττα ἀπὸ πατάκια
καὶ κοκοκυρε τότερε κατὰ λαβαίνες
ἀκαδημία νεῖχε καὶ ἄλλα ἑλληνικά.

Λεξὶς ἐρωτήματος 1η
ἔρως 9

Θέρους

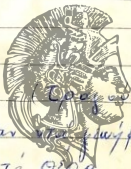
21.

Γενίς έρωτήματος
12,
ηρώτος 1

Δρεγάνι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΙΟΗΝΩΝ

1. Γενήκαν ντα' γενήκαν ντα' φημάτα
μωρ' και φημάτε στο' θεο
μωρ Βασιλω ντελμπεντέρω

πῆραϊδρέ πηρά το' δρεγανάκι μου
μωρ και πῶν νά θερίσω
τή Βασιλω νά φημάτω

Ρωφαῖοι το' Ρωφαῖοι το' θερίσανε
Τούρκοι το' κουζαχάνε
Γουρλοι εἶν' ιεῖς ἄς ηηλαχάνε
#

Χίλια κουτιά, χίλια κουτιά

22

Τα βράνανε

Κιάλλα πεντακόβια κόρα

μωρ βασιάνω ντελμπεντίρα

Κιό Τουρκος Έ Κιοτουρκος

Έγηλάλαξε

παύσαι βασιάνω νά σι' ιδώ.

Στό δρόμο πά στο δρόμο

πλώ τρέχοντας

Τάχνάρια σου γυρνάω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Η κόβρα.

Σελίς Ερωτηματολογίου 124
Υπόψος. 2.

Θέρος Τραγούδι

23

Σήκω Διαφάντω
για να σερίγυς
δεμπόρω μάννα
δεμπόρω.

Σήκω Διαφάντω
να σε παντρεύω
όσα μάννα όσα
όσα μάννα όσα
όσα μάννα όσα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος
Τραγούδι

24

ε/βλαχα

Βλάχαι' ἡῖρθεῖς θερικῆς
καὶ τὰ βιτάρχια ἴναι
παρε τὸ φρεφανάκι σου
βλαχούλα καὶ σταφρούλα
νά ᾄδῃς νά θερικοῦρε
στὴν ψιλή ραχούλα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κεφ. Βλαχούλας ἑρμάρης
τῆς γνώμης τὸ βιτάρχι
ἔκοψε καὶ τὸν τσιτσικα
τοῦ γλυκοτραγουάει. —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος

25

Ἡ βασιλῶ
(τραγουδι)

ψαλῶ μωρὲ ψαλῶσαν
τὰ φενύματα
μωρ καὶ φινανὲ για σέρο
μωρ βασιλῶ ντε φενύτω

παίρνω μωρὲ παίρνω τὸ βρεφανάκι σου
μωρ καὶ γὰρ νὰ θεάσαι
τὴν βασιλῶ νὰ φινύται

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ρωταῖρω ρέ Ρωταῖσι τὸ φερίγανέ
μωρ Τούρκοι τὸ κουβαλάνε
ἀδτε τοὺς κίος ρηλαχάνε

Κιό βαμωρὲ κιό βασιλιάς
τ' ἀλινίτε
μὲ τὴ σινερό τον βούχα!
κόρη ντε βενιωτορούα
κόρη ντε βενιωτορούα
τοῦ παντρεύτηκες μικρούα.

Τραγούδι
διὰ τὸν θύρο.

26

Κάτου στὸν νκάφο
καὶ σὴν Καλαρνιῶνα
σερίζει ὁ Γιάννος
μέ σὴν Παῦνα

στοίχυφα Βάχαν
νὸ Γιάννος κὴ Παῦνα
ποῖός θά ἰφάξῃ

νὺς γέ νὰρξῇ τὸ φίφα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἤφερτο τὸ φίφα
νᾶφερτο τὸ φίφα
νᾶφερτο τὸ φίφα
πέλιψαξε ἡ Παῦνα

Νεράκι Γιάννο
νεράκι Γιάννο
νεράκι Γιάννο
τὸ στοίχυφα τὸ χανῶ

Βάστα φωρ' Παῦνα
βάστα φωρ' Παῦνα

βάστα κωρ' ηαῖνα
νωθεῖ νερὸν τὸ γιόρα.

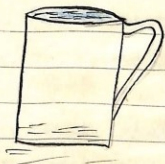
27

ἀεὶ βαστῶ ρε Γιάννο
ἀεὶ βαστῶ ρε Γιάννο
ἀεὶ βαστῶ ρε Γιάννο
τὸ βροίχ' ἡφα τὸ χάνω.

Τὸ βροίχ' ἡφα ἀεὶ τὸ χάνω
καὶ ὅταν κ' ἐτοιο βροίχ' ἡφα
μὴν δὲν γαναζάνω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος Τραγούδι.

28

γέντε δέ κιαφάν ὄχ ἄφάν
γέντε δέκα κορεχίες
γέντε δέκα κορεχίες
καί δέκοχτώ φουφένιες

γάνε νά κιαφάν ὄχ ἄφάν
γάνε νά θερίβουνε
γάνε νά θερίβουνε
καί νά κουβαλίζουνε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἔει πού τό κιαφάν ὄχ ἄφάν
ἔει πού τό θερίζανε
ἔει πού τό θερίζανε
καί τό κουβαλίζουνε

αἰφασί κι' ἄφ' ὄχ ἄφάν
αἰφασήφουφενιες
ἔη καρδιταναιίσα.

γὰσε στή βρύ κιαφάν ὄχ ἄφάν
γὰσε στή βρύ για νερό
γὰσε στή βρύ για νερό

βρίσκει τὸ νορὸ θολό

39

βρύγ' ποῖός κ' ἀφάν ὄχ' ἀφάν
βρύγ' ποῖός δέ θόλωσε
βρύγ' ποῖός δέ θόλωσε
καὶ δέν δέ γαστέρωσε

γούενος κ' ἀφάν ὄχ' ἀφάν
γούενος δέ θόλωσε
γούενος δέ θόλωσε
καὶ δέν δέ γαστέρωσε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φτιάσε βάρκα νά με πᾶς
νά τέ πᾶς στή δύση δύσ
μεσ' ταχυπικᾶ τῇ βρύγ.

παύχονται οἱ γανθῆς καί πλένον
μαυρομάτες καί λευκαί νουν
νὰρχεται ἡ ἀγμέλικοῦλα
γιά νερό δέ τῇ βικουῦλα

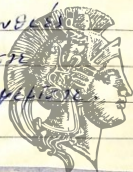
νὰρχεται ἡ παλιάτ' ἀγάπη
νά τοῦ στρώνη τὸ κρεβάτι.

Τραγούδι

Θεαῖστε βερρολιγέρες
 μαυροῦτες καὶ ζανθεῖς
 τὰ χρυσάβανα τὰ στάρρια
 γεία χαρά σας παλγκάρρια

Φτιάχνε χρυσοεφωνιές
 μαυροῦτες καὶ ζανθεῖς
 ἀδανιόσε κ' λιχνιόσε

ἀκαδημία σας περὶ τοῦ

ΑΘΗΝΩΝ

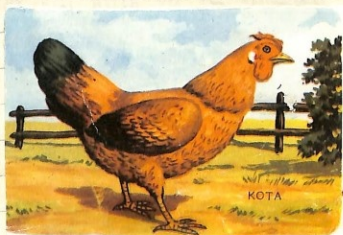

Θεμωνιές.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος
Τραγούδι

31

Ετό θέρο που θέριζατε
νύχαρα την κοπτούλα μου
μέ τα κλειδάκια

της μαύρης κόπτας τὰ γούρουλα
που λές παπρούλη μου

Αν ντόληγα δέντόρεα
να χαίω την νκλάσσε
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

πείαν το δρεσανάκι μου
και ψάχνω να νην έρω
και με που δριμύριζα
την ερίκω φαφένι.

παίνω το δρεσανάκι μου
και παίνω παχι τον έρω. -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΜΟΗΝΩΝ

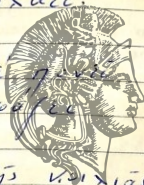
Θέρος
Τραγούδι

38

παπαδούλα σέρριζε
γενά λαλέ σιτάρε
έρρους έρρους τ'ό ηάενε
έρρους έρρους τ'ά ηάεε.

και στ'ό δεφτακούρησε
της μάννας της μιχαέε.

μανάμ ή πέεε' κέ ηένε
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δέν νείναι ηόνου της κωχιάς
Δέν νείναι και της πέεεε
παράενα ηόνου του ηαδού.

Ζυρέ νάιστην μπόλε για' γιαρό
ναρόν νά κέ γιαρέψη

νωστέ νά ηάη
νωστέ ναρόν
ήν έρίσσε ηεδατέη. —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φωτιά.

Θέρος
Τραγούδι

33

Ὅρσε τὰ σιτάρια καὶ γένῃκαν
καὶ ποῖός θά' ὑπὲρ σείεσσι
καὶ εὖ γένῃω δὲν γύριες
ναρὸ τὸ καμνὸ γένῃω

Ξε' περιένω γὰρ ναρῶς

ἔδενγ' νὰ σείεσσι

νὰ φρενῶς καὶ πρὸς ἀνταρξία

νὰ πᾶς νὰ λειτούργησιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ τάχα νόηον καὶ ταῖς

ἔδενγ' περιένω

κίαν ἀνγῶς τὸν ὕμνον καὶ

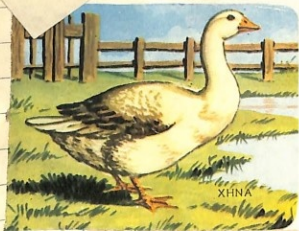
νὸ δόκιος τὶ θά' γένῃ;

Θαυτὰ θά' ῥίξῃ γὰρ θεός

νὰ κάμῃ καὶ τοῖς σόφας

θαυτὰ καὶ τὰ σιτάρια καὶ

θαυτὰ καὶ τὸ βίος καὶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

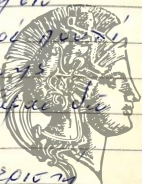
ΑΘΗΝΩΝ

Θέρως
τραγῶνδε.

34

ΝΕνὰ πρὺχί θαλασσινὸ
νενὰ πρὺχί βουνήνιο
ναῦτά τὰ δὺς φαίναντο
τὰ δὺς συρραχέονταν

Τυρίζε το θαλασσινὸ
καὶ χέρεε στὸ βουνήνιο
μή μὲ φαίνωνται βρέ πρὺχί
καὶ μὲ συρραχέονται
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸν μάγ καὶ τὸν θέρισον
κοῦλον ντὸν ἄλωναργ
καὶ τὸν δεκαπεντάφροντον
γαργῶν φεία πρὺχίφρον.

Θά τᾶ κατῶ στὸν ντόφρον
κουτὰ στοὺς εἰδικούς σου

Νέκει θά μέγρωθήβουνε
νοχοὶ νοὶ ψιδοῖφρον
κιοχοὶ νοὶ συρραχέεις σου

πῶς ἡΐρασα πῶς ἤγορεσα
νῦν ὅλον γένον γκρίερο. -

35

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

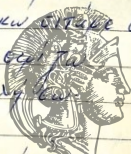
Λεξίς, Ερυσσάρως 13γ
πριος 4.-

Θεός
Τραγούδι

36

παρνώ τό δρεῖνανάσε σου
μαρμαριταρένιαί μου
μαρμαριταρώ κλωνάρι
για να βρούμε το γύγ.

μάρ και πάω να θρίσω
καύρα καύρα να ψιχίσω
βρίσκω βίτα - βρίσκω σιτάρε διαχεχτό
ερέ γύρω και τό θείτο
~~καύρα καύρα να ψιχίσω~~

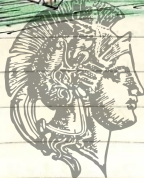
ΑΘΗΝΩΝ

χερμιές - χερμιές τό εβανα
δεράνια τό καρένω
και χερύβονα τό δένω

μυρή βροντοῦ τὰ βήνια σου
μαρμαριταρένια μου
μαρμαριταρώ κλωνάρι
και δα βρούμε το γύγ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

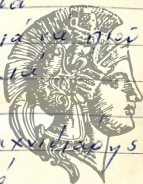
Θέρος
Τραγούδι

37

Ετός χωράει μεγυτέρι
μετ' την αυτηλιά
πάνω πάνω οι ορεισταί
φέρνουν στην δουλειά. -

μέστον ἡλίου τὰ δρεγάνια
χαίρω σὰν χρυσά
πᾶν ντὰ βόδια γιὰ τὰ πλεῖνε
πῆρα πενιά σταί χιτὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κιό βρουρλίης παχυτάτης
πλούρει ντον γκαρό
χαρμάνι αέρα σταχυ
παίρνεται από αμρό. -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος
Τραγούδι

38

Τὶ τονεσηλεύεις βέρφοι
τὸν μψηλόντον νάντρα
τὸν μψηλόντον νάντρα
καὶ τὸν νάνιαμάντρα

Πόσ' ἔρνε ντό χρόνο βέρφοι
Πόσ' ἔρνε ντό χρόνο
ἕνα φέειν ἑπότε

ΚΙΕΚΧΑΙΨ' ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΤΑΝ ΒΕΡΦΟΙ
ΚΙΕΚΧΑΙΨ' ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΤΑΝ
ΚΙΟΧΟ ΚΟΠΑΝΙΟΤΑΝ.

Ποιός θά ντό θερίσει βέρφοι
τό πολύν ντό στόρι.

Κὴ καλὴν γυναῖκα ντόν παρῃφορεῖ
δίνουμ' νὰ τοῦ λαῦτο
καὶ φᾶς τό θερίζουν.

Ποιός θά ντό κουβαλήσει βέρφοι
τό πολύν ντό στόρι

Δίνε' νὰ γό' δαῦτο
καὶ τὸ' κουζαλάνε. —

39

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος
Τραγούδι.

40

Γυναῖκες γού γκρι-γκρί-γκρί.
Γυναῖκες γούνα (μυ) οἱ γιάντρες σας
γούνα κιοικανίες σας.

Τούς ἄντρες μας γκρι-γκρί-γκρί
Τούς ἄντρες τοὺς μεϊθύσατε
Τούς ἄντρες τοὺς μεϊθύσατε
καὶ τοὺς ἀποκοιμήσατε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Πῦρατε τὰ γκρι-γκρί-γκρί
Πῦρατε τὰ βρεθανίδια σας
Κι ἔρθετε νῦτα χωράδια μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος
Τραγούδι.

41

Πέντε δέκα κοπελιές
καί δέκοχτώ γουμένιες
πάνε νά' ξερίθουνε
καί νά' κουβαλήθουνε

κεί τόν τόν ξερίθανε
καί τόν κουβαίλιζαν
διφάει γουμένια
καί ἡ καπεταναίισα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πάει στήν βρύση γιά νερό
βρίσκει τόν νερό δερό
βρύση' νησιός βέ' θέλωγε
καί δέν βέ' γαστέρωγε;

Οἱ γούμενος μέ' θέλωγε
καί δέν μέ' γαστέρωγε
Γούμενε βάν' βάρησ
γιατί βάρκα νά' μέ' πᾶς

Νά' μέ' πᾶς στήν Δύση-Δύση
μέετα ἤδη μπασά νη' βρύση

#

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

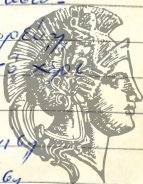
Πόρχονταί νοί ξανθές καί πένον
μαυρομάτες καί χεῖρκαίνον

42

Νέρχεται τό κατερίν (ψ(κο)ρίμπριν)
πύχει νερό μεστό λαίνι
κίρχεται ἡ παχίρή' ἀγάτη
μή νερό μεστό κανάει.

Δέν μπορῶ νά ντήν φίλαω
τό χεράκι τῆς νά ηιάω.
Ετόν χερό πού θά χορεύ
εὔρε πιάτο νάό τό χερ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κιόν νύχτ καί κοσσείνι
νάλλον νάτρα θαλάμω
κιόν νύχτ καί πάργυ πέτρα
πάρτα ρούχα καί' ἑκατέτα.

Κιόν νύχτ καί πάργυ ἀλγυ
θά εἴη φέρη στόι κεράλι -

Τὸ βιτάρι τραγούδι

43

Σπιρί σιτάρι ν'έβγαίρνα
μέσ' ντῶν κοριτσιῶν παχείου
βάρβαρο καὶ καρφυοφύλλε

κορίτσια τοῖ' οὐρί' γανί
καὶ φριές τὸ κολλαδοῦβαν

για' παῖπαιδιά ἀχώνιζε
μέ' μινιά τέξιλλυ φράσσ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

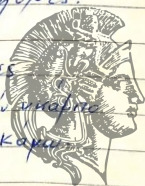
Θέρους
τραγούδι.

44

μικρούτα σαρρεβάνιατα
Έλεγκ' νάξωγες νά εἰ πάρω.
Πέφ' Έλεγκ' τί νάϊ κάρω.

Κιάμωτες καί φινγες
μὴρ Κιάλχον νάτρα πῦρες.
Πέφ' Έλεγκ' πού τὸν μῦρες.

καί μένα μ' ἀπαράγγες
ΚΑΛΑΔΗΜΙΑ Εἰς τὸν κάρω
Πέφ' Έλεγκ' τί νάϊ κάρω.

ΑΘΗΝΩΝ

ἄντε θερίζουν παίρνουν τὸν νκαρτό
μὴρ Κῆ Καλαφνιά φινέες
Πέφ' Έλεγκ' ποίος σάρεες.

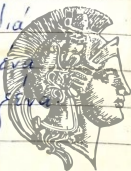
ἄντε βάζουν φωτιά σὴν Καλαφνιά
μὴρ' γιὰ νά μαυρίβυ ὁ κάρπος
Πέφ' Έλεγκ' τί νάϊ κάρω. -

Θέρος
Τραγούδι.

45.

Πάνε νά' θερίσουνε
νά' γλυκομιχίσουνε
για' νά' περάσουνε τόν χρόνο
χωρίς πίκρες χωρίς πόνο.

Πάρε νά' γενωδερίσουνε
για' νά' πάρουνε λεφτά
για' τὰ ὑψηλά παιδιά
για' τέσσερα πέντε καφάνα
να' θερίσουνε στα' γέφυρα

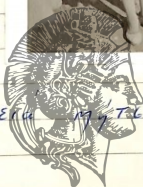

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ *Η ΘΕΑ ΜΥΤΙΛΑΙΑ* ΔΟΗΝΩΝ

χορός

216

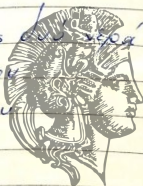
Διὰ τὴν κριθάρι.

χορεύεται ἀπὸ τὴν θείαν μήτρανα τὴν
ἡμέραν τῆς Παναγίας.

ἔρθαν τὰ παρρησιόρνια
χριστέ μου χριστέ μου
χριστέ μ' ἀλυσινέ μου
ἔρθαν τὰ παρρησιόρνια

Νά βρέγῃ ὁ μάρτυς σου ἀπὸ τὴν
χριστέ μου χριστέ μου
~~χριστέ μ' ἀλυσινέ μου~~
Κι ἀπὸ τῆς ἀλυσινέ μου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Νά ἴδῃς τὰ κονταυρίθαρα
χριστέ μου χριστέ μου
χριστέ μ' ἀλυσινέ μου
ὥς καρδαλλὰν πρὸς φράχτες

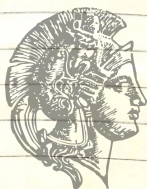
Νά ἴδῃς καὶ τὴν φτωχοθυρίαν
χριστέ μου χριστέ μου
χριστέ μ' ἀλυσινέ μου
ὥς διπλοκοβενοῦνέ

#

ΝΑΪΔΗΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΕΣ
ΧΡΙΣΤΕ ΦΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΦΟΥ
ΧΡΙΣΤΕ ΦΟΥ ΑΓΓΕΛΕ ΦΟΥ
ΠΩΣ ΨΙΔΟΜΟΣΣΕΝΙΦΟΥ - —

47

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Θέρος Τραγούδι.

48

Γενῆκαν τὰ γεννήματα ,
μωρ' καὶ μοῦκαρε στοθερρ
μωρ' βασιλῶ ντελμεντέρω

Πιάνουν ντόν νέρρο σάν μπλατύ
καὶ τό κυράρι εἶναι μεράλο
μωρ' βασιλῶ θά εἶ πάρω.

Εἴτ' ἄλῶνε τ' ἄλῶνε σὺλε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μωρ' βασιλῶ θά εἶ πάρω. -

Σακεί

Θέρος
τραβούλε

29

πούβουν πέρινα καυρέν
πούρες τώρα ἰδρωτέν;
ἦρωνα ψηχά στα πάγια
στὶς βρογιές καὶ στα κορτάρια.

Τὶ ἔτρωγες μικρὴ πέρινα
ψηχά στα πάγια
στὶς βρογιές καὶ στα κορτάρια;

ΕΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἔτρωγες τὸν πῦρ
κρίδαρ καὶ τὸ θερμὸν ὕδαρ
καὶ τὸν ἄλγουντο τριφυλλὰς
βαίν τὰ βροερά σου χεῖδ' - -

Ε.

ε)

Θέρος

ὄντας ἀποδερρίζαν, παίρναν ἐὺλοιν
νοὶ γαντρεμένοι ἀγόνᾳ δεράτι δέροντο
καὶ τὸ βάναν ἐν ἑστᾷ ὄρθο.

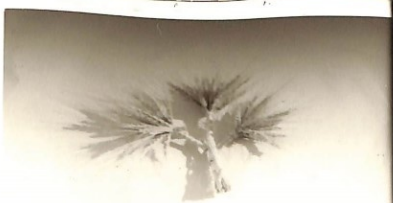
Ὅσοι δὲν ἐπικόνταν, τοῦ λέραν: "Θά
γερᾷ ἢ γυναικα σου". καὶ μελάραν.

Δερᾷ μικ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

πρωτός ὄρ
κατος 6
δεχίς: 1

ἑταυρός.

α) Κατὰ τὸ τίλος τοῦ θερμεροῦ.

ὄντας τελευτῶνουν τὸ θερό, πετᾶνε οἱ
νιοὶ καὶ νιῆς τὰ φρεγάνια κιοτινούς
πάνε μακρύτερα θὰ παντρευτῇ πρῶτα
καὶ θὰ γὰρ νὰ πάρη ἡὸ μακρὰ.

ε) Για τον Σταυρό.

Τοῦ Σταυροῦ τριβεῖον τὸν Σταυρὸ καὶ τοῦ
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
 Βάθουν ῥίγα καὶ νὰ ροῖ το Νόβα σπειρίδι
 ἔχει τὸ ροῖδιό τόγα κεντὰ νὰ κάνουν.

§ Τὶς νομὲς τῶν σταυρῶν, τριῖς τὰ
ἐοικμένα γὰρ νάκων κατὰ γένος.

οι κείνοι που δεν αν
δεν κουβαλάνε.

 f_1

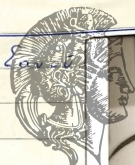
πόδια

51

το γούαρι

Λυκόπειδι
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

δεν είναι δρυοφάγος 1-
η πρός 2.

Α > ω < ν <

Τί λέγατε ὄντας εἴτα σταν βικρά.

Γύρω γύρω σταλινάκι
ἔχασα γὰρ βελονάκι
καὶ τὸ πῦρ τὸ γερὰκι
καὶ τὸ πῦρ τὸ γή' φωχιά' του
καὶ τὸ φάραν τὰ παιδιὰ του.

Α > ω < ν <

Lexis ἐρωτήσεως 197
ἡρώδης 7

Τό Δευριγιάνι

Σενίς ὄρων
 παρὸς 25
 ἡρπός Β'. 1

Τό
 Ἀργεῖον
 Σενίς ὄρων
 παρὸς 28
 ἡρπός 7

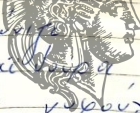
Ἀλὼνι
τραγούδι

53

Νέας παῖδας ἀλὼνι
γέ παρραρένια ἀλὼνι
κὴ παρραρένια γαλάντρε
μὲ τὸ φαῖ στα χέρφια.

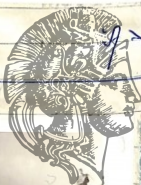
Ἄλλο τραγούδι
διὰ τὸν ἡλωνιστὸν

ἈΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Νέας παῖδας ἀλὼνι
μὲ κνιά γύλιν γαλάντρε
Θά γέ κὰν γὺν γαλάντρε

κὴ παρραρένια γαλάντρε
μὲ κνιά γύλιν γαλάντρε
Θά γέ κὰν γαλάντρε.

Λεπὶς ἐργάτης 25
ἡρῶς 22

54

22. 2000

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ

Σελίδα Εργαστηρίου 22. Υποψήφιος 12.

Τὸ ἄχυνι
Τραγούδι.

54

πέρα πέρινα καὶ ἀντιγέρνα
στοῦ μαρμεῖνδ' τὰ χύνι
ποκεῖ λυνίζουσι δώδεκα
καὶ συνεμπάινουν δέκα

καὶ ἡ μάρω κέ τῃ φαίνα τῆς
τριφύρω τὸ μαρμίνι
μάρνα τὸν νηρωτόν λυχνιζόν
νᾶντρα θεὸν νᾶν τὸν μαρμα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

μαρμίν' νό πρῶτος λυχνιζόν
ποχὺ νηρωτόν γυρεύει
νόσ' γυρεύει δώδεκα
νῶσ' θελεῖ νᾶν παρῇ

γυρεύει γέντει πρόβατα
πέντε χιλιάδες γίδια
γυρεύει ταξιδίον
νᾶν περπατῇ καρβαλλὰ.

Λεξὶς Ἑρμηνείας 25
ἡρώδης 22

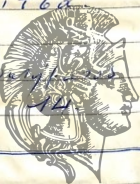

ΒΙΤΕΑ

Σελis εφ'αφ'ατος 22
 η ποταμος 12

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ

Σελis εφ'αφ'ατος 25
 η ποταμος Β' 1-

ὄντας ἀλυνίζανε οἱ ταχωνιάτες
τρώγανε μακάρουνα χειροποίητα.
Τοὺς ρίχνανε καὶ ἀλιάδα καὶ εἰς
ντὰ τρώγανε χεράνε: 4 μωρὲ τί
νόστιμα ἐκορδαλομακάρουνα, κκ. —

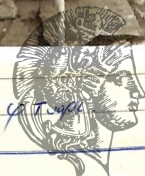
Κόπανος

Σελ. 15 ἐρωτήματος 24
πρωτὸς 20

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τ.Σ

ΕΡΜΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ

Laputaria

Lexis ἐρωγί-αρος 2
 ἡρώτος 12

Τὰ εἰρήματα ὄντας εὐρώναν 56.
τὸ καχοράωτο.

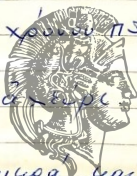
Κάνανε μενιά γραφή γύρω-γύρω,
καὶ ἐμπήγαν τὸ φτυάρι εἰς εὐρό.
ἐτερνά ὁπαίρναν μενιά φουχτα βτάρη,
τὴν φίλασαν τρεῖς βολές. ἔκαναν
τὸν βταυρόν τους πρὸς τὴν ἀνατολή
καί χεσανε: «καλή γεία καὶ
καχοράωτο».—

«φέρε λίθο, τοῦ χρόνου πολυμήτερο»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

πέντε ἀνέρι

ΑΘΗΝΩΝ

ὄντας εἰράσανε μικρά καὶ θέλαφε νά
πρῶτε βέναν ὅτε τὸν γυρεύεε κάποιος
τοῦ λένε αρε:

«Γιὰ πέρε ἀνέρι» ἦν τὸ ἔλεγε
τοῦ λένε αρε: ὁ δεῖνα βε γυρεύεε».—

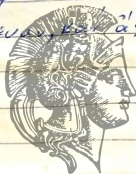

Σελὶς δραμήματος 28
πρῶτος (βλ. 1)

(2.5 ΤΕΤΟΙΕΣ ΦΟΙΤΗΣ' ΑΝΑΒΑΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΟΥ ΤΩΝ
 ἄλλοι ἐχόρευαν, καὶ ἄλλοι ἐπυθύνοντο) -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

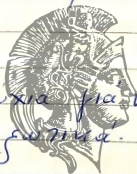

κατ' ἐκείνην

Ἐθόματα παλαιὰ καὶ νέα.
 φωτιές ρούχευε ἢ μακάρρια ἢ
 διαβιά του ἄναβαν, Ταβιαννίου, διότι
 τελεῖοναν τὸ θεο. μαγεύονταν καὶ τίς
 πηγάσανε. Τὸ παρῆρζαν τοῦ πέρε.

καὶ σφίερα ἀνάβουρε φωτιές. καὶ νῦν ἄχε-
 ρα γιὰ νὰ φύβουν οἱ φύλλοι καὶ οἱ
 φεῖρες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΕΚΛΟΥΧΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΒΟΥΝ
 ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Νὰ φύβουν οἱ καλλιμαντφαῖτοι

καὶ νῦν τὰ κολλάρια καὶ κείνα μυ-
 ρίζουν καὶ φεύβουν οἱ καλλιμαντφαῖτοι.
 Τὸ πένε χωροχιο.

Νοὶ καλλιμαντφαῖτοι χορεύουν καὶ χένε:
 «χωροχιο μυρίζε νένω
 νὰ χαθῇ τέτοιο χωροχιο
 πάρε στάλλο τὸ καλό» καὶ οὐ
 φεύβουν. —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

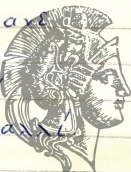
Η Θωτιά τραγούδι

58

καίνε ἄχ' ἄρα κυρούς-κυρούς καί
χορεύουν οἱ γιάντρες καὶ οἱ γυναῖκες.

Ταφιαννιῶ τῷ Ρηφανᾶ
βρῆκαν κλέψτες ἐτάβουνά
γιὰ νὰ κλέψουν νᾶλοφα

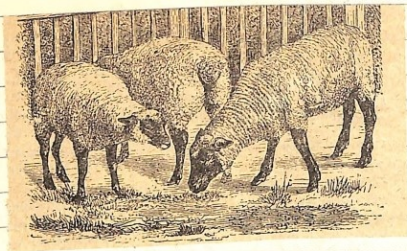
νᾶλοφα δὲν βρῆκαν
προβατάκια πήραν
πῆραν τὸ λαριανὶ
πῶχε τὸ χρυδὸ φαλλί.

ΑΘΗΝΩΝ

Πέρασαν κιαθὸ γῆν ὅταν γ' ἔβου
κιαθὸ τὸ χεῖραϊό μου
μοῦ κλέψαν τὸ λαριανὶ
πῶχε τὸ χρυδὸ φαλλί.

μοῦ πήραν τὴν ἡκάλεσια
πῶχε τὸ γᾶλα θάλασσα
μοῦ κλέψαν τὴν καρδάρα μου
πῶχ' ἡνὰ τὸ γαλαφου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἡοὺ λείψαν νῆν μαζζούρα σου
 ἡοὺ μέγα ἡοὺ τὴν στρουῖα σου.

Τρουκπερπνέ - Τρουκπερπνέ
 Τρουκπερπνέ.

Νεῦ ὁ γένας κάνει μεπé
 νὸ ἄλλος αὐ,
 αὐτό θά ῃ τέλος τοῦ τραγουδοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

καρδάρα

μαζζούρα

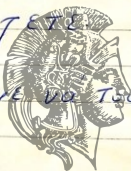
Τραγούδι για' Ταριαννίου.

60

Κλέφτες πήρδανε ματάκια μου
Κλέφτες νήρδανε στην αδύ
Καί μᾶς κλέψαν τὸ χαϊᾶρνι.

μᾶς τὸ πήραν ματάκια μου
καί τὸ πήραν στην Τριπολιτῶ
μὴ ντοὺς νοιάζετῃ ματάκια μου
μὴ ντοὺς νοιάζεσε
μὴ ντοὺς ποιάζεσε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΣΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
μα ντοὺς ποιάζουμε να τοὺς περάσουν
με. -

ΚΑΤΣΙΚΑ

Τραγούδι γιά Ταγιαννιού.

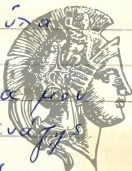
πῆρα τὴν νᾶεργ στο' φιαλό
τῆ μέγ τοῦ πελάγου
πρὸς τὰ μάτια Πάφου

Ἔντα ἔρχονται ἀπὸ πέρα
μὲ τριαντάφυλλα στὰ χέρια.

μάννα καὶ ῥοῦ μούκανες
μὲ πάντρεψες μετρούδα

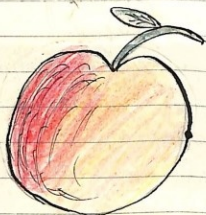
Σάββα μὲρ δαχτύλα μου
καὶ μὲ βαρβιαναστένα
νέω γέ πάντρεψα
μὲ 500 πρόβατα
καὶ δύο χιλιάνες γίδια.

καὶ πάλι ἀνάθεμά τ' ἔγνε
πρὸς πῆρε ἀντρα Τσαγάνη.

ΑΘΗΝΩΝ

Τραγούδι

ὄνταν χορεύουσε Ταβαντιού.

μνια' κόρη με' ξανδά' μαλλιά'
καί με' τὰ μαύρα γάτια
στό παρεῶρι κάθεται
νά μῆλο καθεράει. -

κατέβα κάτου κιάνοιξε
τὴν ἀργυρή σου πόρτα.

κιέχω δύο λόγια νά σοῦ πῶ
καί νά σοῦ κουβεντιάσω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἐάν ἔχῃς λόγια νά μοῦ πῇς
καί νά μοῦ κουβεντιάσῃς
πίασε καί ράδιασε φλωρριά'
φλωρριά' μαρμαριτάρια

πόρτα καὶ ἔλα μνια' βραβυά'
νινά' ξαρζαρο βράβε
σοῦ ἦδες ἢ μάννα μου σὴν ἐπισκευιά'
οὐ πατέρα μ' στο βερριάνι. -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τραγούδι για Ταγιαννιού.

63

Ταγιαννιού του Ρηθανά
που ηγάσαν την φωτιά
Ρήγαν κλέφτες στα βουνά.
για να κλέψουν άλοφα.

Κιάλοφο δέν ερώκανε.
Πήραν τό μαύραρνί
πούχε τό χρυσό μαλλί.

που πήραν την καρδιά σου
που βίτρωσα τό γάλα σου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

που πήραν την φλογέρα σου
που πέρινα την κέρα σου.

αχ καρδαρίτσα σου
αχ φλογερίτσα σου

αχ μαύρο άρνί
πούχες τό χρυσό μαλλί.

Χορός για Τιαφαννίου

Τό τείρας 'γω
 τό τείβας ε'γώ
 τό λυγρό σου τό κορμί.
 Δεν μπορώ νά τα ποχτήσω μάτια σου.

Απόχρηστο. πώς νά τα ποχτήσω
 μάτια σου!

μέρα καί νύχτα κλειφάω
 τόν μῦθα βγαίνεις για γορά
 πεντεκακουφιμένο πέριμα
 εἶμαι 'γω μάτια σου

γιά 'γω τό μέρα χέω
 γιά 'γω για τό κορμάκι σου
 μέρα καί νύχτα κλαίω.

Γιατί κλαίω;
 κλαίω για τό κορμάκι σου
 τό πεντεκακουφιμένο. -

Τραγούδι ΤαφIANνίου.

65

Νούλα τῷ κάηρου τὰς ρουτιά'
νὰ τὰ ἡμερώσω θελω
τὴν νηπέρδινα τὴν πλουριότη'
δὲν μπορῶ νὰ τὴν μερώσω.

ῥέχεε τὰ ῥούπουλα χρυσᾶ
καὶ τὰ ῥτερά βαφμένα
κιανάρια στὰ δύο φτερά
νὴ μαυροκαῖα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κάθεται καὶ γυαλί βαστα
κέρνα τὰ παλγκάρφια

κέρνα μας ρούβα κέρνα μας
μοφάλα τὰ ποτήρφια
καὶ ἐγὼ δικό μου τὸ γυαλί
ρίξι λίγὸ φαρκάκι —

ψένανε σκόρδα καί τὰ τρώγανε τόν
 φφιάννη, γιά νά μήν πούε πονάη ὁ παῖς
 τους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἰνίσματα

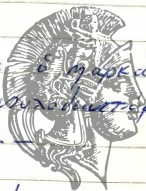
Ὦνταν ἐρχότανε ὁ φφιάννης θάνατε
 κλείωνες καί ὄντας τοὺς θέλαρε νά τοὺς
 πνέσκειε χέφατε αἰνίσματα.

Ἀνοίγουντε τοὺς κλείωνες γιά Ταραντινῶ
 τὴν χάρη
 καί ὅποιος εἶναι γυχερός
 τὸ βασιλιά νά πάρη. -

3. Τόν δρόμο δρόμο πάντα
 παντάου νά φιδάει
 νάνας κοροϊφικό
 νά πάρω τόν μαρκάει.

Ο μάρκα φώτης, ο μαρκάει, ο
 χίπρες, ο μαρκάει, ο μαρκάει, ο
 δούκας δούκας. —

Ο φώτης πού λές δάδαχε ήτανε
 μαρκάει καί τόν θέλαφε ούδες οί
 κοροϊφές κενήν εποχή.
 Ουτάσε βράδαφε τούς κλειδώνους.
 Το πρώτο στοιχάει ήταν φρούνο φρού
 του είχα επανά. —

Ἄλλο τραγούδι
γιά τόν Ἰφιάντη.

Τέ'ρας εὖ καί Πίσραε γῶ
καί ἥως νά νταγιαλῶ
καί τήν καίτην του καρδιά
νά τήν παρηγορήσω.

Ταγιαλῶ

ἥως νά ταγιαλῶ πάντα του
τού εὖ ὅξω δέν βγαίνεις
παρά τόν μῦθα μνιά πορτα
~~πέρδικα~~ ~~πέρδικα~~ ~~πέρδικα~~.

ΑΘΗΝΩΝ

πέρδικα ἴμαι γῶ βρέ
πέρδικα δέν εἶσας πάντα μου
καί τὰ φερβίκαρά σου
κοιτάζουν τῆς πέρδικας ὑπερά
μέ τὰ κοφιῶκαρά σου. —

Τέλος,